

Núm. 435 - ANY XXXVII - Maig 2000

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

imatges d'actualitat

Josep Bertran

El Certamen Literari de Sant Jordi es va celebrar el dia de la Verge de Montserrat.

A la seu de l'Ateneu de Ponent de Lleida es va celebrar la presentació del número monogràfic de la revista Ressò, dedicada a Guillem Viladot.

La biblioteca va organitzar diversos actes amb motiu de la setmana cultural de Sant Jordi.

Josep Guinovart amb una de les obres del curs sobre pasta de paper.

Maurici Cirera va ser homenatjat amb motiu de la seva jubilació com a professor de l'Institut.

Com cada any el grup caramellaire "Aires del Sió" ens alegra la Pasqua amb els seus cants.

Núm. 435
Any XXXVII
Maig 2000

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Rosa Maria Sera
i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

ACPC

Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.450 ptes. € 20'73
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 320 ptes. € 1'92
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

El Mercadal és, sempre, un bell indret; però amb l'arribada del bon temps aquesta magnificència arquitectònica encara es potencia més amb l'ornamentació natural del verd i les roses. La primavera ens porta a aquestes fotos i aquestes frases. Té excusa.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

Des de fa unes setmanes els agramuntins estem vivint una experiència nova i engrescadora amb aquesta protesta pacífica i majoritària contra l'abocador del Bosc del Siscar. **Abocador no**, és un eslògan contestatari que s'ha anat estenen pels balcons agramuntins d'una forma lenta, però continuada. Cada dia es veuen més pancartes amb aquesta mostra de rebuig. Mai els agramuntins no havien impulsat un moviment contestatari tan ampli. La resposta a la campanya endegada fa unes setmanes, sense fer massa escarafalls, ha estat secundada amb un ímpetu que pocs s'ho podien imaginar.

Si aquest **Abocador no** és insuficient per evitar la instal·lació, caldrà passar a una altra fase de la lluita. Si la Generalitat accepta que es construeixi l'abocador, no n'hi haurà prou amb penjar un llençol pintat al balcó de casa. Caldrà actuar de forma més contundent. I estic segur que la majoria dels agramuntins hi participaran en aquesta nova campanya, en aquesta lluita. Perquè aleshores caldrà actuar de forma contundent amb tots els mitjans. L'**Abocador, no** s'ha de deixar construir i crec que així ho han entès la majoria dels agramuntins.

Amb l'èxit d'aquesta campanya sembla, a primer cop d'ull, que la sensibilitat en favor del medi ambient és molt alta a casa nostra. Que les autoritats i els veïns mantenim un comportament cívico-mediambiental digne de tot elogi. La realitat del dia a dia, però, no ho diu pas així. L'**Abocador no**, penjat al balcó, és molt important. I tant. Però també és important que les escombraries no voltin pels carrers; que el defora no estigui ple de llaunes, paperots i compreses; que les runes no es llencin a la cuneta de qualsevol carretera; que no es buidïn els cendrers dels cotxes al mig del carrer i un llarg, molt llarg, etcètera.

Perquè tot això sigui possible cal que l'administració procuri establir els mecanismes per tal que el ciutadà vagi assumint aquesta consciència cívica i mediambiental. Des de la família i l'escola els infants haurien d'estar imbuïts d'aquest respecte en vers altri. Els ajuntaments haurien de tenir una cura especial en la netedat dels carrers i jardins; en tot el tema de la recollida de brossa, a través del material necessari i d'una vigilància extrema, i no cal dir que la resta d'administracions superiors tenen una responsabilitat molt més profunda que construir abocadors de residus industrials.

Abocador no, sí. Però també consciència pels altres temes mediambientals que també són importants.

Afectuosament,

Bernat Jofre

Maig del 2000

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

**Ramon
Capitan**

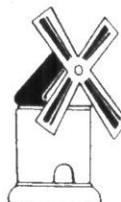

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

CORRETTGES	MÀNEGUES
RODAMENTS	E I N E S
CARGOLS	MATERIAL
EXTINTORS	ELÈCTRIC
PINTURES	PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Saltem i Ballem

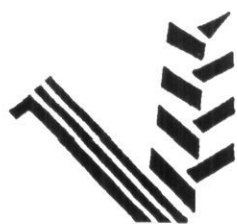
Uns 150 nens i nenes dels col·legis d'Agramunt, Tàrrrega i Castellserà van participar, el diumenge 7 de maig, en la desena edició, la quarta que es fa a Agramunt, del curs Saltem i Ballem. Els actes van tenir lloc a la plaça de la Fondandana amb tota normalitat, malgrat la pluja caiguda moments abans de començar. La part musical va anar a càrrec de la cobla Riella. El grup Olla Barrejada també va actuar i, en acabar, la nova cobla infantil va fer una mena d'assaig de la presentació oficial que farà pròximament amb una curta sessió de sardanes.

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Activitats de l'Espai

Es alumnas de guitarra de les Escoles de Música d'Agramunt i de Molle-russa amb l'Escola l'Intèrpret de Lleida van oferir un concert, el divendres dia 5 de maig, a l'Espai Guinovart. L'assistència va ser molt nombrosa.

El pintor Josep Guinovart va organitzar, dins les activitats de l'Espai, una sessió sobre la realització d'obres amb el tractament de la pasta de paper. Una colla de joves alumnes hi van participar, el dissabte 6 de maig al matí, a les instal·lacions de l'antic edifici de les Escoles del Passeig.

A la foto superior es pot veure un moment del concert a càrrec dels alumnes de guitarra. A la dreta, Josep Guinovart acompanyat dels joves alumnes participants a la sessió.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Nou pavelló

L'Ajuntament va començar a construir, el mes d'abril, el nou pavelló polivalent annex a l'actual amb un pressupost global d'uns 100 milions de pessetes. Les obres de la primera fase fan referència als fonaments, tancament i coberta. La segona fase servirà per les instal·lacions, serveis i equipaments. El nou Pavelló tindrà un ús polivalent ja que serà el que és destinarà als actes no esportius per deixar l'lliure l'actual.

JOSEP BERTRAN

Les caramelles animaren la Pasqua.

JOSEP BERTRAN

A la Biblioteca s'organitzaren diferents actes per Setmana Santa.

Pasqua i Sant Jordi

La coincidència de Setmana Santa amb Sant Jordi va comportar un cert desgavell en tradicionals actes que s'organitzen per aquestes diades. Els més afectats van ser el del patró de Catalunya que coincidí amb el diumenge de Pasqua, un fet que es dona cada molts anys. Tinguérem una diada amb caramelles que, com cada any, van sortir al carrer a animar tan assenyalada festa.

Els actes de Sant Jordi es van avançar i retardar. La Biblioteca Municipal va organitzar per la setmana santa uns actes per a joves i adults amb uns espectacles literario-musicals i una expo-

El lliurament dels premis del Certamen Literari s'efectuà el dia 27 d'abril.

sició dels treballs presentats al Certamen Sant Jordi i al concurs d'auques.

El lliurament dels premis del Certamen es va fer coincidir amb la festivitat de la Verge de Montserrat. El Casal, ple

de gom a gom, acollí l'acte a mig matí. Després del repartiment dels premis als guanyadors, es va fer una representació pel públic infantil. A la tarda es van dedicar als joves i adults.

La sala del Casal s'ompli de gom a gom amb els escolars de la vila, en l'acte de lliurament dels premis literaris.

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 - AGRAMUNT
Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07

☐ **Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable**

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

*Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.*

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 630 95 81 68
AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Baixada del Convent, 9
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Telèf. 973 39 22 52
Mòbil 696 96 34 85

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

Tallers Bertran, S.L.

GRUP
VOLKSWAGEN

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

ZER del Sió

Es joves alumnes dels centres que integren la Zona Escolar del Sió, ZER, corresponent a les poblacions de Puigverd d'Agramunt, Montclar, Preixens, Ventoses i Butsènit, han fet un treball de recerca dels orígens dels renoms de les cases d'aquests pobles. El darrer número de la revista que edita aquesta ZER publica el resultat d'aquest estudi combinat amb uns jocs per fer més fàcil aquesta investigació que han fet els alumnes amb l'ajuda dels seus professors.

Grup d'alumnes que van participar en el treball publicat en el darrer número de la revista de la ZER.

JOSEP BERTRAN

Viladot al Ressò

L'últim número de la revista Ressò de Ponent, que edita l'Ateneu Popular de Lleida està dedicat íntegrament

a Guillem Viladot. Aquest monogràfic va ser presentat a la seu de l'entitat a Lleida amb la presència dels col·laboradors de

la revista, familiars de l'escriptor, amics, autoritats, entre elles l'alcalde agramuntí, Josep Huguet, representants d'entitats culturals i públic en general. La presentació d'aquest número monogràfic va anar a càrrec de la directora, Carme Vidal.

La intervenció més significativa va ser la de Jordi Viladot, nebot d'en Guillem, que va parlar del futur de la fundació que ha de vetllar pel llegat artístic i literari del seu oncle. Va anunciar la total disposició de la família vers aquesta institució i va demanar, de forma reiterada, el compromís de les institucions per tirar-la endavant. Per Jordi Viladot cal que aquest compromís tingui una visió de futur i ha d'assegurar la seva permanència en el temps.

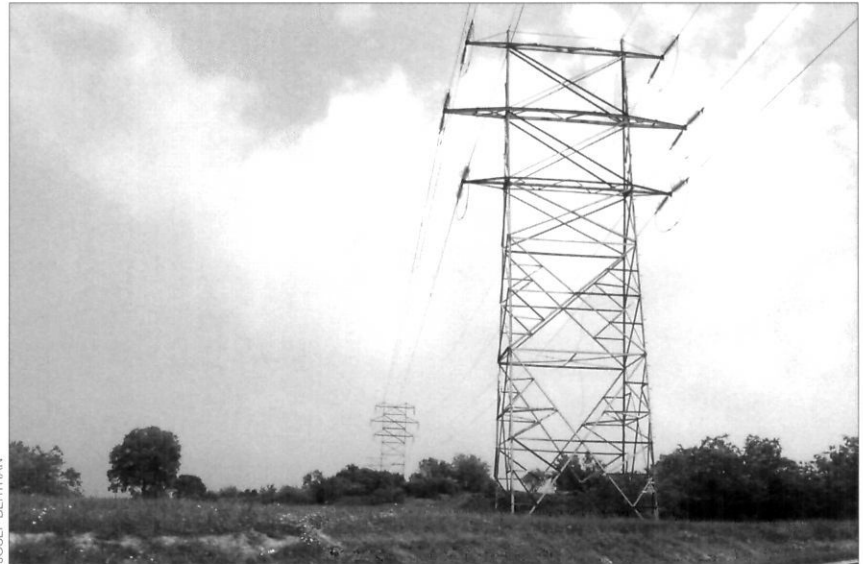
JOSEP BERTRAN

Intervenció de Jordi Viladot en la presentació de l'últim número de la revista Ressò de Ponent.

Planta de purí

La Generalitat, a través del departament de Medi Ambient, construirà dins el terme municipal d'Agramunt una planta de tractament de purí. L'obra ha estat adjudicada a una UTE, (unió temporal d'empreses) formada per Comapa-Avengoa que, en aquests moments, busca, amb la col·laboració de l'Ajuntament, un indret escaient con construir aquesta planta. Una de les característiques que han de tenir aquests terrenys és que estiguin prop d'una línia d'alta tensió ja que la planta produeix energia elèctrica, a través de la cogeneració, que ha de descarregar a la xarxa.

Amb el funcionament d'aquesta planta arribarà el gas natural ja que és el combustible que, necessàriament, ha d'utilitzar. Un ramal que vindria des de la conducció principal que es portaria el gas fins al terme. La xarxa que s'ha de construir en la zona urbana pel propà

La planta s'haurà d'ubicar en terrenys que estiguin prop d'una línia d'alta tensió.

podrà ser utilitzada pel natural. Segons els primers estudis, el tractament del purí tindrà un cost pels ramaders de 130

pessetes el metre cúbic pel tractament i 50 més pel transport, el que representa unes 180 pessetes porc i any.

Obres carretera

La Direcció General de Carreteres de la Generalitat ha presentat el projecte tècnic de millorar la corba coneguda com de "la Carrerada" de la carretera de Tàrraga. Es tracta d'un indret on hi ha molts accidents, ja que els vehicles porten molta velocitat i es troben amb una corba molt tancada i amb canvi de rasant. El projecte, valorat amb més de 75 milions de pessetes, preveu modificar el traçat desplaçant-lo cap a l'esquerra, direcció Tàrraga, i rebaixar el ferm per matar el canvi de rasant.

Es preveu modificar el traçat d'aquesta corba, desplaçant-lo cap a l'esquerra.

Puigverd més a prop

Es veïns de Puigverd estan a punt, si no ho han fet ja, d'inaugurar el nou

accés que l'ajuntament ha construït al límit del terme municipal agramuntí. La

Direcció General de Carreteres ha instal·lat els nous cartells informatius i aquesta via ens unirà més a agramuntins i puigvertants.

De totes maneres, quan tot sembla més propici a aquesta unió s'ha presentant un litigi entre ambdós ajuntaments. El consistori agramuntí, després d'unes denúncies presentades per uns veïns, ha impugnat un acord de l'ajuntament de Puigverd sobre la concessió d'un permís per construir una granja gairebé al límit amb el terme municipal d'Agramunt. Els dos exposen raons legals per defensar la seva postura. Però el que sembla evident és la contradicció de l'Ajuntament de Puigverd perquè mentre fa un nou carrer per atreure nous habitatges, es construeix una gran instal·lació ramadera a quatre passes.

JOSEP BERTRAN

Senyalització del nou accés a Puigverd.

L'Institut presenta un llibre

L'Institut Ribera del Sió va clausurar la celebració del 25è aniversari de la seva fundació amb la presentació del llibre commemoratiu, el dia 11 de maig a la Sala d'actes. La presentació fou a càrrec de l'ex-professor d'anglès, Maurici Cirera, que va ser presentat pel director, Manel Martínez. També hi varen intervenir un representant del Departament d'Ensenyament i l'alcalde de la Vila, Josep Huguet.

El centre va aprofitar l'acte per homenatjar Maurici Cirera amb motiu de la seva jubilació. És el primer professor de l'Institut que es retira. En "Mauri" va rebre una placa de l'Institut i una altra del Departament. L'acte, al qual varen assistir una cinquantena de persones, s'acabà amb un refrigeri que serví perquè els assistents poguessin intercanviar records d'aquests cinc lustres de funcionament.

JOSEP BERTRAN

Taula presidencial de l'acte de presentació.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

25è
Aniversari 1975 - 2000

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

Oficines i Servei Tècnic: C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Fàbrica i magatzem: C/. Indústria, 4, 6, 8

Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

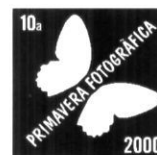
**esteve
llagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

El nou mil·lenni i la vella calavera

exposició de JOSEP GUINOVART

Del 9 d'abril al 21 de maig

La remor de la Història

exposició de fotografia de JOAN HORVATH

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 16h. a 19h.
dissabte d'11h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge i dies festius d'11h. a 14h.
(dilluns tancat)

**Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S.A.

Avgda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Any nou vida nova!

Això és el que m'ha suggerit la portada de SIÓ del mes de gener de 1977. M'explicaré: el mes de desembre anterior s'havia celebrat a tot Espanya un referèndum i, amb tot i que la nostra Revista no especifica quina era la pregunta exacta que es formulava a la població, hom creu recordar que era per saber si es volia o no que es modifiqués la llei electoral que havia establert el règim franquista, la qual establí que els manaires de torn havien d'ésser designats en un terç pels caps de família, un altre terç per l'organització sindical (només n'hi havia una que es deia "Sindicato Vertical") i la resta per designació governativa. Els que sortien elegits (?) per aquest procediment no eren, al meu entendre, res més que una mena d'administradors de la vida pública sense cap significació política. De política tan sols se n'acceptava una: la del Règim.

És fàcil endevinar que la consulta fou acceptada majoritàriament per la ciutadania, car representava el pas d'un sistema polític totalment autoritari i unidireccional a un altre de participació plural, per la qual cosa el referèndum fou acollit àmpliament per la població. I naturalment que el resultat del mateix fou tractat també per SIÓ i per això en l'esmentada portada hi diu: **"REFERÈNDUM NACIONAL – AIXÍ HAN VOTAT ELS AGRAMUNTINS: Cens: 2.957 – Votants: 2.343 (79'23%) – SI: 2.238 (95'52%) – NO: 34 (1'45%) – Blancs: 69 (2'94%) – Nuls: 2 (0'09%) – Abstenció 614 (20'77%)**. Les pàgines centrals de la nostra Revista també foren dedicades a aquella consulta popular i en un extens reportatge que encapçalava el títol **"REFERÈNDUM: Agramunt no fou diferent"**, es feia esment del que fou la jornada electoral que,

S'albirava un canvi en el comportament i participació dels ciutadans en la vida pública i es veia venir que a partir d'aquell moment s'eixamplaria l'horitzó de

en coincidir en dimecres, dia de mercat setmanal "...va afavorir la participació dels habitants dels pobles agregats al nostre municipi que habitualment acudeixen a la Vila a efectuar compres o ajustar tractes...".

També s'hi feien unes comentaris sobre l'abundosa propaganda que omplí la Vila els dies precedents a l'esdeveniment propugnant la participació en el Referèndum, amb tot i que també, pel que es veu, aparegueren fulls volants clandestins

Els Segadors
(Himne Nacional de Catalunya)

*Catalunya, triomfant,
l'arrarà a ser rica i plena;
endarrerà aquesta gent
lan ufana i tan superba!
Bon cop de falç,
bon cop de falç,
defensors de la terra!
Bon cop de falç.*

*Ara és hora segadors,
ara és hora d'estar alerta!
Per quan vingui un altre Juny
esmolem ben bé les eines!
Bon cop de falç, ...*

*Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya:
com fem caure espigues d'or,
quan canvé seguem cadenes!
Bon cop de falç, ...*

¿Canviem o no canviem la Festa Major?	Fulls-enquesta repartits	1000
	Fulls-enquesta contestats	145 – 14'50 %
Resultats de la consulta popular	Opcions escollides:	
	Diumenge, dilluns i dimarts (tal com ara)	44 – 30'34 %
	Dimecres, dissabte i diumenge	37 – 25'52 %
	Dissabte, diumenge i dilluns	14 – 9'66 %
	Dissabte i diumenge	45 – 31'03 %
Nuls	5 – 3'45 %	

¿Quan serà la rotulació dels carrers en català? Pàgina 5

Referèndum Nacional: Així han votat els agramuntins

Cens: 2957 Votants: 2343 (79'23 %) SI: 2238 (95'52 %) No: 34 (1'45 %)
Blancs: 69 (2'94 %) Nuls: 2 (0'09 %) Abstenció: 614 (20'77 %)

Núm. 155 - Any 14 AGRAMUNT, Gener del 1977

que instaven a l'abstenció. Es varen detectar, tanmateix, errors i tergiversacions en les llistes del cens electoral, cosa que personalment no m'estranya si tenim en compte que no hi havia massa experiència, que diguem, en afers com aquest.

Acabava el reportatge amb els resultats obtinguts en els municipis veïns Puigverd d'Agramunt, Ossó de Sió, Plans de Sió i Preixens que, en xifres relatives, foren molt similars al nostre exceptuant Plans de Sió on l'abstenció fou més nombrosa: 32'83%.

Sigui com sigui era obvi que s'albirava un canvi en el comportament i participació dels ciutadans en la vida pública. Es veia venir que a partir d'aquell moment s'eixamplaria l'horitzó de les llibertats i potser per això SIÓ va gosar imprimir en la seva portada la lletra íntegra de **"ELS SEGADORS (Himne nacional de Catalunya)"**. En números posteriors i també en la portada es varen publicar frases d'**Enric Prat de la Riba, Francesc Macià i Lluís Companys**. D'aquí ve el títol que m'he permès posar en el POUANT SIÓ d'aquest mes.

DECLARACIÓ DE RENDA 1999

**no la deixi
per al darrer
moment**

**la millor
gestió
al millor
preu**

FINQUES AGRAMUNT

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt
Tel. 973 392 122 · 973 391 734 Fax 973 392 122

E-mail: finquesagramunt@dragonet.es
<http://www.dragonet.es/users/d2998>

MONTSERAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ
ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis AGRAMUNT Tel./Fax 973 39 21 25

PACITTI CARALPS S.C.P.

DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9
C/. Institut, 30

Tel. 973 390 091
Tel. 973 392 440

25310 AGRAMUNT

**LListes
de
Noces**

Per a tota la vida...

CUÑAT
La Gran Botiga

973390115
AGRAMUNT

Segle XX: Els serveis -II-

Lluís Pons i Serra

El mes passat parlàvem del servei d'aigua potable i de l'electricitat i avui continuarem amb els serveis públics més indispensables.

De clavegueres, al centre de la vila, feia segles que n'hi havia, però els carrers dels afores s'havien d'espavilar com podien per treure de casa les aigües residuals. Val a dir que mentre els habitatges no disposaren d'aigua corrent, tampoc no se n'havia de llençar tanta. A més, les cases de la perifèria de la vila pràcticament totes tenien corral. I als corrals d'aquelles èpoques sempre hi havia el femer on dipositar els excrements de les bèsties, petites o grosses, que habitaven el recinte. I al femer també hi feia cap tot allò que calia eliminar de les persones. D'això que avui en diríem «contaminació ambiental» és preferible no parlar-ne.

Una xarxa de clavegueres planejada per tota la població, no la vam tenir fins passada la guerra civil 1936-39, amb les obres realitzades per l'organisme estatal «Regiones Devastadas». I a partir d'aleshores no s'ha parat de millorar-la i ampliar-la, perquè la zona urbana d'Agramunt s'ha més que doblat d'ençà dels anys cinquanta.

El servei de recollida d'escombraries és un dels que més ha evolucionat al llarg del segle XX, perquè es va partir de zero. Com deia abans, de clavegueres feia temps que n'hi havia en alguns indrets de la població, i segurament abocaven a la segla molinal o en alguna de les seves derivacions; però mai ningú no s'havia preocupat d'arreglar les deixalles, per la senzilla raó que aquest servei no feia cap falta.

Tot el que era combustible es cremava al foc a terra i un foc en aquestes condicions en tenien totes les cases. I les restes «comestibles»: triadures de verdures, peles de patata, ossos, etc. ho aprofitaven les bestioles del corral i les que avui anomenaríem «animals de companyia»: gossos i gats. Ja sabeu aquella dita popular per significar la satisfacció d'una persona: «Està més content que un gos amb un os». I a últim recurs els femers acceptaven tot el que era matèria orgànica. Cal tenir present que els plàstics encara no s'havien inventat i els envasos de vidre i de llauna eren molt escassos.

Diuen que tot va començar amb un empleat municipal que amb un carretó arreplegava la brossa dels carrers escombrats. Després vingué el carro tirat per un animal i l'escombriaire que tocava

la campaneta; però només recollia el centre de la població. A poc a poc el servei s'anà ampliant a tota la vila; el carro es convertí en un camió, passant pel tractor i la carrossa, i ara ens ho fan més fàcil els nombrosos contenidors. També a poc a poc anem de cara a la recollida selectiva: vidre, papers, etc.; però encara no hem arribat al cap. Vull dir que això de la recollida selectiva de deixalles encara pot millorar molt.

Quan es va encetar el segle XX, a Agramunt feia poc que es disposava d'una línia telefònica que poca gent devia fer servir. Però primer a través de Tàrraga i més endavant a través de Cervera, aquell fil ens comunicava amb la resta del món civilitzat; amb moltes dificultats, però ens hi comunicava. Parlo així perquè aquell fil, si no ho tinc mal entès, només acceptava el pas d'una conferència i sort n'hi havia que el telèfon no tenia gaire clientela.

Aquella situació va durar una colla d'anys, però quan ja a la segona meitat del segle la cosa va començar a millorar, l'accelerada ha estat extraordinària i avui el telèfon és un article de primera necessitat, en totes les seves modalitats: fix, mòbil, etc. La tècnica no para i cada dia surten coses noves.

També és impressionant l'evolució del servei de correus; del carter de cinquanta anys endarrera a l'oficina actual hi ha una diferència com de la nit al dia. Però el més remarcable d'aquest servei és que s'ha acabat el monopoli i avui al costat dels Correus de tota la vida també actuen empreses particulars. ■

Els serveis han anat evolucionant com la pròpia vila. Panoràmica de principis de segle.

Notícies de la Coral

J. Pijuan

33ª TROBADA DE CORALS INFANTILS

El dia 8 d'abril la Coral Bon Cant va participar a la **33ª TROBADA DE CORALS INFANTILS del SCIC** que es feia a Vic. La modalitat d'enguany era una Trobada-Taller. Les corals s'havien d'inscriure a principi de curs a un dels 5 tallers de la trobada (2 per a mitjans i 3 per a grans) cada un dels quals amb 3 o 4 cançons de certa dificultat segons el grup escollit que haurien de treballar amb el propi director de la coral i que durant la trobada conjuntarien amb altres corals amb un director convidat.

Tant el grup mitjà com el gran se'ls va inscriure al grup A. Els mitjans van haver de treballar: **Plou**, de Josep Vigo; **Neva**, de Josep Vigo; **Finestra al camp**, de Montserrat Vayreda i **Un gat i un gos**, de Quim Bonal.

Pel que fa als grans: **Cançó d'enamorat**, adapt. Maria Martorell; **Mare vull casar-me**, harm.: J.R. Gil-Tàrrrega i **El camí que va al molí**, adapt. Maria Martorell.

A aquesta trobada hi havien de participar 12 corals, però a última hora en van fallar tres: Cors Alegres de Puig-Reig, Escola de Santa Maria d'Avià i Gatzara de Barcelona; així que hi van participar les corals Ateneu Popular de Ponent de Lleida, Bon Cant d'Agramunt, Cabirol de Vic, Dolces Veus d'Anglesola, Els Gotims de Sant Sadurní d'Anoia, Mestre Güell de Tàrrrega, Montau de Begues, Nou Horitzó de Sant Vicenç de Castellet i Petits Rossinyols de Sant Salvador de Guardiola.

Les activitats de la trobada es van fer a les instal·lacions de la Universitat, menys el concert que es va fer a l'IES Jaume Callís. Al matí les diferents corals participants agrupades en mitjans A, mitjans B i grans A van assajar les cançons que els corresponien amb un dels

Actuació del grup Mitjans A, a la 33a Trobada de Corals Infantils a Vic.

directors convidats. Algun cantaire el va trobar pesat per la seva durada –gairebé tres hores– malgrat la pausa a mig assaig, però per a la majoria els va encantar. A la tarda, abans del concert, els directors convidats van preparar diversos tallers que van entusiasmar als cantaires.

A les 5 de la tarda es va fer el Concert a la sala d'actes de l'IES Jaume Callís davant una bona concurrència. Van actuar per separat dos grups de Mitjans A, un de Mitjans B i un grup de Grans A. De conjunt van interpretar la cançó **Isabel**, Trad. Catalana.

Després del concert l'organització els va obsequiar amb una mica de berenar per tot seguit reemprendre la tornada cap a casa.

CONCERT DE PASQUA

El diumenge 16 d'abril la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant van realitzar el seu tradicional Concert de Pasqua a l'Església

Parroquial. El concert es va fer a les 6 de la tarda. El motiu d'aquest canvi van ser els compromisos que tenia l'entitat per al diumenge 30, per una banda el desplaçament que faria la Coral d'Avui juntament amb la Coral Joia de Maig d'Anglesola a Bilbao i per altra banda la participació de cantaires del grup gran de la Coral Bon Cant a un aplec de sardanes. Tot i aquest canvi de data hi va haver una considerable assistència de públic.

Encetà el concert l'actuació de la Coral d'Avui sota la direcció del Ramon Casals i amb acompanyament de piano per la Dolors Ricart que ens oferiren: **Signum**, de Tielman Susato; **Declina el jorn**, de W.A. Mozart; **Ti parti, cor mio caro**, de Felippo Azzaiolo; **Deixa'm venir**, de J. Brahms; **Vós en sou l'escollida**, harm. per J.Ll. Guzman i Antic; **Como la flor**, d'Eduardo Martínez Torner i **La filla del marxant**, harm. per Josep R. Gil-Tàrrrega. ▶

J. PUJAN

La Coral d'Avui en el Concert de Pasqua del passat 16 d'abril.

Seguidament actuà el grup petit de la Coral Bon Cant dirigit per la Joana Tolmos acompanyat al piano per l'Anna Baltral. Ens cantaren: **La formigueta**, de Frederic Oller; **El palau reial**, pop. francesa i **La campaneta**, de Francesc Sitjà.

A continuació el grup mitjà ens oferí: **Finestra al camp**, de Montserrat Vayreda; **Chim chim cher-ee**, de la pel·lícula Mary Poppins (Walt Disney's) i **Un gat i un gos**, adapt. Quim Bonal.

L'actuació del grup gran donà per

finalitzat el concert. Ens oferiren: **A raiz d'otoxo verde**, harm. Luis Elizalde; **Cançó de bres per a una princesa negra**, de Janer Manila i **Sambabrazil**, un cànon de Thord Gummessol. Mitjans i grans van ser acompanyats al piano per la Dolors Ricart.

El concert va comptar amb la novetat que dues cantaires de la Coral d'Avui, l'Anna Baltral i la Dolors Ricart, van dirigir per primera vegada en públic, tot i que des de fa temps ja col·laboren assiduament en els assajos. L'Anna va

dirigir la cançó dels mitjans **Chim chim cher-ee** i la Dolors a la Coral d'Avui en la cançó **Ti parti, cor mio caro**. Ho van fer molt bé. I hem de puntualitzar que estan duent a terme una gran feina dins l'entitat.

CONCERT DE LA MAIDSTONE CHORAL UNION

El dimecres 19 d'abril tingué lloc a Casal Agramuntí l'actuació del cor anglès Maidstone Choral Union que interpretà el **Rèquiem** de J. Rutter sota la direcció de Jeffrey Vaughan Martin. Atès que aquest concert es va realitzar enmig de Setmana Santa l'assistència de públic fou escassa.

21è JUGUEM CANTANT

El diumenge 7 de maig tingué lloc la segona sortida de la Coral Bon Cant, aquest cop del grup petit, per participar al **21è. Juguem Cantant** que s'organitzava a Flix.

A l'aplec hi van participar les següents corals: Ateneu Popular de Ponent de Lleida, Brots d'Il·lusió d'Artesa de Segre, Dolces Veus d'Anglesola, Edelweis de Pont de Suert, Esclatacels de Seròs, Escola Municipal de Música de Ponts, Ginestell d'Alguaire, Infants de l'Orfeó Lleidatà de Lleida, L'Encís d'Arbeca, Mestre Güell de Tàrraga, Nova Cervera de Cervera, Petits Cantaires de l'Orfeó de Flix, Shalom de Lleida i Sícoris Club de Lleida.

Totes les activitats es van realitzar a l'Escola Bressol menys el concert que es va fer a l'Església Parroquial.

El repertori del concert fou el següent: **la formigueta; la campaneta; la cuca de llum, el gat i el sol; el conill; el palau reial; el conillet; la gata i el ratolí i Ronda dels bons follets**. No hi va faltar la cançó sorpresa de tota trobada que van haver de cantar cantaires i públic en general.

En acabar el concert l'organització va obsequiar totes les corals participants amb un record commemoratiu d'aquesta trobada.

La mainada s'ho va passar d'allò més bé i sobretot amb el fet de fer el viatge en autocar, que realment els va encantar. ■

J. PUJAN

21è Juguem Cantant a Flix.

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77

AGRAMUNT

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Vè Aniversari de l'Associació de Dones l'Esbarjo

P. Cahelles

L'associació de Dones l'Esbarjo va celebrar el dissabte dia 25 de març el cinquè aniversari de la seva fundació, i per aquest motiu es va organitzar un dia de festa. Feia un temps esplèndid i totes teníem l'ànim ben disposat per començar una jornada fes-

Els actes varen començar a les deu del matí amb un esmorzar a «Cal Crich» que ens serviren abundant, bo i ben presentat; tothom va quedar satisfet i amb els ànims renovats. Amb temps suficient per parlar i comparar opinions vàrem esperar fins les dotze del migdia, hora

ciació. Hem complert el seu desig i des d'aquí li reiterem el nostre agraïment.

A la sortida de l'Església vàrem omplir totes les escales i més del nostre Temple Parroquial per fer-nos una fotografia de tot el grup. Encara tenim als ulls aquella imatge de més de cent dones d'Agramunt

amb la rialla a la cara i l'esperit festiu compartint aquell moment perquè perduri en el record. A continuació, a la sala d'exposicions de la Caixa del Penedès, inauguràvem la mostra de fotografies i treballs manuals realitzats per membres de l'Associació.

A les dues de la tarda, dinar de germanor a «KIPPS». L'àpat concertat va estar a l'alçada del que esperàvem; tot molt bo i a satisfacció de totes. L'ambient era molt distès i agradable. Després dels parlaments protocol·laris, dues sòcies ens varen oferir un graciós decàleg i van recitar algunes poesies. Seguidament, els cants i les bromes d'una «Tuna» ens varen alegrar encara més el cafè. I com a cloenda d'un dia afortunat ens arribà la plaent sorpresa d'un detall floral, junt amb unes paraules de felicitació

de part de l'Ajuntament al que reiterem el nostre reconeixement.

El dia va acabar complet. Crec que totes en guardarem un grat record. Gràcies a tothom per la seva col·laboració. ■

El grup de dones Esbarjo va celebrar el cinquè aniversari.

tiva que fou honorada, durant tot el dia, amb la presència de la Sra. Maite Freixes, Regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Agramunt i la Sra. Carme Pedrós, responsable de Benestar Social de la Comarca de la Noguera.

d'assistir a la missa cantada per les mateixes sòcies. Aquí cal ressaltar i agrair un detall molt emotiu que va tenir el Sr. Rector, que va regalar-nos un quadre amb la imatge de la Verge del Socors perquè presideixi la nostra Asso-

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

**Rubèn
Automoció**

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

ELECTRICITAT
F. MARCH

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

Francesc March Altarriba

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:

C/ Sió, 10 1r

(Tardes de 5 a 9h.)

Telèfon 973 39 21 57

Exposició:

C/ Sió, 2 - Agramunt

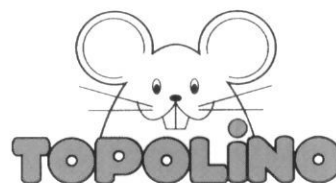

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó

I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT - Lleida

Notícies de la Barretina

Agrupació Sardanista Barretina

El passat dia 9 d'abril, es va celebrar a Manlleu la cloenda de la «Ciutat Pubilla de la Sardana 1999».

Per a commemorar aquesta data, l'organització va voler homenatjar totes

les entitats sardanistes de Catalunya amb la col·locació d'unes plaques amb l'anagrama de cada agrupació al voltant del monument de la Sardana. La junta de la «Barretina» va creure oportú que la

nostra agrupació hi havia de ser, i hi va assistir una representació per fer entrega de la placa. En total se n'hi van posar una vuitantena d'arreu de Catalunya.

Després van celebrar-se diferents actes i, per cloure la festa, es va fer el traspàs de la Flama de la Sardana a la Ciutat Pubilla del 2000, que serà Cassà de la Selva.

També volem fer-vos esment dels propers actes que la Barretina té projectats. Primerament, cal dir-vos que el diumenge dia 11 de juny començaran les ballades de sardanes al Mercadal, on un any més podrem gaudir de la nostra dansa en les caloroses vesprades de l'estiu. El dia 18 de juny se celebrarà el dia Universal de la Sardana, i durant la ballada del diumenge a la tarda es tocarà la sardana escollida per a aquesta data.

Per últim volem recordar-vos que el dia 24 de juny se celebrarà el Xè Aplec de la Sardana al Passeig. Com aquest any és el desè aniversari i la diada de Sant Joan s'escau en dissabte, hem volgut allargar la festa fins a la nit. Per a l'ocasió, enguany hi haurà quatre cobles: Riella, La Principal del Llobregat, Jovenívola d'Agramunt i Sant Jordi. Tothom qui vulgui gaudir de la ballada del vespre, a més del servei de bar, podrà disposar d'entrepans per l'hora de sopar.

Esperem que tots aquests actes siguin del vostre grat i us convidem que hi assistiu. ■

Representants de la Barretina van lliurar una placa a Manlleu en la cloenda dels actes com a Ciutat Pubilla.

BIBLIOTECA MUNICIPAL D'AGRAMUNT

Al mes d'abril hi va haver moltes activitats, i totes elles amb un considerable nombre de participants.

Les exposicions,

«Auques de la Biblioteca» i «Visualitzacions de contes i poemes» van tenir força èxit entre el públic infantil i adult. L'Auca de la Biblioteca guanyadora va ser la de Rosa Marsà i Escolà, que resta exposada a la biblioteca. Els espectacles Literari-Musicals que vam tenir el dia 20 van agradar a grans i petits.

Les activitats del mes de maig són:

- Durant la setmana d'Europa, del 5 al 12 de maig, exposició sobre 4 Ciutats Europees de la Cultura del 2000.
- El dia 15 de maig: Conferència «**El Llibre blanc sobre Seguretat alimentària**», a les 9 del vespre.
- Els dies 18, 20 i 22 de maig, tots celebrarem el **1r Aniversari de la Biblioteca:**

El dijous dia 18 a 2/4 de 9: **Desvetllant poemes**, lectura poètica a càrrec de **Núria Feliu**.

«**Hora del Conte**», amb **Teresa la Bruixeta**, el dissabte dia 20 a les 11 del matí.

I el dia 22, **sorteig de llibres** per als usuaris de la biblioteca.

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

**ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S**

**PELS
PÈLS**

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90

Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

Què s'ha de fer amb el patrimoni?

Josep Mora

La gent d'un lloc estima els seus monuments com a senyal d'identitat amb el passat. La població vol conservar el que té i entén molt bé que un monument ha d'ésser autèntic i original. A vegades un simple canvi de paviment en un monument, per exemple, pot provocar controvèrsies, des del resultat final de l'acabat fins el fet gairebé fetitxista d'haver de deixar de xafar una superfície com havien fet els avantpassats i personatges il·lustres.

Aquest aspecte conservador, amb la tendència –sempre que es pugui– a consolidar en lloc d'una substitució total, coincideix amb el consell que donen els entesos en el tema de restauració.

D'una manera resumida es proposa:

Reconèixer els valors d'identitat històrics i artístics de l'ampli arc del patrimoni i proclamar la seva universalitat. Cada generació n'és solament dipositària de manera transitòria.

Cal obrir canals de participació a la societat i sensibilitzar-la per la salvaguarda del patrimoni.

S'han d'informar i debatre les propostes d'intervenció per analitzar la millor solució objectiva. Vetllar per evitar reconstruccions artístiques falses o inventades. Les intervencions han d'ésser les estrictament necessàries i amb la possibilitat de ser reversibles.

Ara bé, hi ha la tendència per part de les administracions de fer actuacions importants i vistoses o, pel contrari, deixar-ho caure. Aquesta moda provoca grans inversions i amb intervencions moltes vegades massa lliures, sense tenir en compte l'edifici i el veïnat.

Si en lloc d'aquestes intervencions es fes una simple consolidació, en moltes ocasions, es podria reparar vàries obres sense haver d'entrar en polèmiques de com s'ha d'intervenir.

A Agramunt hi ha tres obres que demanen un toc d'atenció.

- Els Safareigs, que l'any passat ja es deixaren sentir per la mà dels artistes Balasch, Guerrero i Guixé.
- El pou del gel, que agonitza, sobretot

Guinovart.

Ara bé, si a més d'aquest patrimoni pendent, es fa un repàs del que queda per fer, em refereixo a la restauració de la façana de l'Ajuntament i la reparació de la teulada de l'església romànica, pot arribar a semblar que el patrimoni és una càrrega.

I certament és una càrrega, però entenent-ho com a càrrega testimonial d'una època, que guarden l'ambient d'un moment passat i que és el millor testimoni per entendre aquell moment, molt millor que una fotografia i complementari a un text descriptiu del moment.

A Guissona se celebrà fa un any i escaig un fòrum arran de la celebració dels 900 anys de l'acte de consagració de l'església romànica. Foren tres dies en què prestigiosos especialistes explicaren aspectes ben interessants – la publicació és a punt de presentar-se–. Un dels fets que em cridà més l'atenció va ser quan un veí va pre-

guntar si es coneixia com era l'església romànica de Guissona i, com era possible que una població tan important en aquella època, hagi perdut aquesta edificació i en canvi tots els pobles del voltant i molt més petits conserven l'església per petita que sigui. Ningú no el va contestar. Va tocar la ferida que tothom evitava tractar. La gent va preferir pensar en la càrrega cultural que tenen amb la Guissona romana i la monumental església del S. XVIII.

P.D. I parlant de l'època romana, voldria saber si algú té notícia dels paviments romans que es trobaren a Puigvert, per saber on es troben i si s'han estudiat. ■

Estat actual de l'Escorxador municipal.

quan hom s'adona com es troben els seus veïns de Guissona i Pelagalls. El cas modèlic de neteja i consolidació el trobem a Guissona, precisament la tasca fou dirigida per un Agramuntí, Ignasi Ribera, president del Centre excursionista de Guissona. Molta gent voluntària va col·laborar en la neteja.

• L'edifici de l'Escorxador, que és una de les obres realitzades per Regions Devastades en plena postguerra a Agramunt. És una obra de grans dimensions que amb una neteja es pot evitar la constant degradació que pateix; podria tenir entre altres usos un lloc per exposicions de joves artistes i que complementaria el circuit dels espais d'en Viladot i d'en

La Coordinadora contesta l'alcalde d'Oliola

Coordinadora Antiabocador
Bosc del Siscar

Veient el desconeixement que l'ajuntament d'Oliola ha demostrat envers la Coordinadora Antiabocador Bosc del Siscar, voldríem aclarir uns quants conceptes.

La Coordinadora és el resultat de la unió de gent diversa d'Agramunt, Oliola i de tota la comarca que tenen en comú treballar sense ànim de lucre per a evitar la instal·lació d'un abocador de residus industrials especials a la nostra zona.

El funcionament de la Coordinadora no és en cap cas presidencialista, sinó assembleari, sempre obert a la col·laboració de qualsevol ciutadà.

L'activitat de la Coordinadora se centra en: el seguiment de l'adjudicació dels dos abocadors de residus industrials que la Generalitat promou, prevenir-ne la instal·lació a la nostra comarca, informar la població davant d'aquesta possibilitat mai no negada oficialment, informar-nos i transmetre a la població la informació relativa als efectes que originaria un abocador d'aquest tipus, i, en el cas que es concretés la ubicació, actuar en conseqüència.

La Coordinadora és el canal emprat per més de 7.000 persones que, mitjançant el lliurament de la seva signatura, han proclamat el rebuig de qualsevol intent d'acollir un abocador de residus industrials.

Entenguin, senyors de l'ajuntament d'Oliola, que la Coordinadora, lluny de sembrar temors i desconfiança, es limita a lluitar justament perquè aquests temors desapareguin un dia d'uns pobles que pateixen, que desconfien d'un procés que l'Administració ha convertit en temor per ser poc transparent i poc democràtic. Hi ha una majoria aclaparadora que demana respecte, que exerceix el seu dret d'assegurar un futur per als seus fills, que diu que no vol assumir el risc de ser veïna d'un abocador industrial.

COMENTARIS A LA CARTA DE L'AJUNTAMENT D'OLIOLA

Davant de la carta publicada a la revista Sió d'Agramunt i enviada als habitants del municipi d'Oliola, cal fer unes quantes precisions d'allò que la Coordinadora entén com una adulteració de la informació barrejada amb una expressió de la ignorància.

La primera notícia

La primera notícia que alertava de la possibilitat que el municipi d'Oliola fos el

destinatari d'un abocador de residus industrials la va publicar el diari Segre com a conseqüència d'una filtració que va recollir ERC, la qual afirmava que s'havien fet prospeccions a propòsit de l'abocador, informació contrastada amb algun regidor, per testimonis oculars, per altres emplaçaments candidats (Pinós, Juncosa) i, en tot cas, mai no desmentides pel propietari del terreny, per l'anterior i l'actual conseller de Medi Ambient i per la resta de l'ajuntament d'Oliola.

A partir d'aquesta primera notícia, van ser els propis diaris Segre i La Mañana els mitjans que van desenvolupar la notícia.

La Coordinadora, lluny de sembrar temors i desconfiança, es limita a lluitar justament perquè aquests temors desapareguin

La carta explicativa del 2 d'agost de 1999

L'existència de la carta enviada als veïns d'Oliola per l'ajuntament, amb l'objectiu de tranquil·litzar la població, mai no ha estat omesa per la Coordinadora, sinó que aquesta carta ha passat a engruixir els dossiers informatius que la gent ha pogut comprar o consultar al llarg de les fires, actes informatius i reunions, i que la Coordinadora va lliurar al conseller Puigdollers i a molts altres representants polítics.

Com es podia ometre una comunicació que precisament va ser el fet que va esperonar el moviment antiabocador?

No volem deixar sense resposta una explicació demagògica que afecta el respecte degut a anteriors consistoris, i el respecte a totes les veïnes i veïns.

Quan el contingut de la carta es vol vendre com una veritat absoluta i es demostra l'endemà mateix a la premsa que la informació veraç i contrastada correspon a uns quants mesos enrera, el sentiment de temor creix i esclata la desconfiança entre tothom qui ho llegeix.

D'altra banda, la recent carta de l'ajuntament d'Oliola ha aparegut sota la llum de la contradicció, després de nou mesos d'una gestació silenciosa i sospitosa que ha seguit a la concepció de la primera. En la carta de finals d'abril del present any se'ns presenta la resposta que la conselleria de Medi Ambient va donar el juliol passat: "no hi ha decidida cap ubicació, les empreses que han estat seleccionades per a la construcció d'aquests abocadors tenen un any per trobar ubicacions idònies on emplaçar-los". En la carta del 2 d'agost de 1999, 3 dies després de l'adjudicació de les dues empreses que han de construir els dos abocadors, se'ns comunicava com a primícia que a mitjans de juliol hi havia "el concurs per encarregar la redacció de deu projectes d'abocadors de residus industrials", quan ja s'estava en ple procés de selecció dels projectes de les vuit empreses aspirants. Aquí hi ha quelcom que no encaixa en l'engranatge conselleria - ajuntament d'Oliola. Vés a saber per què.

El cens

En tractar-se el cens d'Oliola d'un assumpte intern del municipi, mai no ha estat un argument de lluita per part de la Coordinadora. Malgrat això, com que

JOSEP BERTRAN

són de domini públic les irregularitats i no volem deixar sense resposta una explicació demagògica que afecta el respecte degut a anteriors consistoris, i el respecte a totes les veïnes i veïns, voldríem fer uns quants comentaris que s'extreuen de l'anotació de certes dades del cens durant les passades eleccions i d'algunes evidències:

El sospitós increment del 30% es refereix als nouvinguts al cens electoral durant els darrers anys i no pas a la població en termes absoluts. En aquests darrers anys hi ha hagut un moviment demogràfic de defuncions, emigració i una immigració (del 30%).

La major part d'aquest augment fou degut a la incorporació de membres

◀ qualificats de les famílies dels regidors, de l'alcalde i del propietari dels terrenys.

El franc retrocés demogràfic continua fins al punt que quatre dels cinc membres de l'ajuntament han estat xuclats pels municipis veïns.

La confusió de la persona amb el càrrec parla per si mateix de l'absolutisme d'un individu.

Les pancartes

Posar en dubte l'honorabilitat del dret a l'expressió de la frase "No a l'abocador, alcalde dimissió" i, allò que és pitjor, que l'alcalde ho llegeixi com un ultratge a la seva persona, és un greu dèficit en la interpretació de la democràcia. La confusió de la persona amb el càrrec parla per si mateix de l'absolutisme d'un individu, que dóna més importància a personificar dues al·lusions que a les més de 500 pancartes que s'oposen a un abocador industrial. És una falta de respecte que, encegat pel seu ego, l'alcalde (i els seus regidors) no s'hagi ni tan sols pronunciat davant d'aquest aclaparador clamor popular. És realment patètic que doni més importància a una obsessió de tipus personal que a la voluntat del poble.

Les normes subsidiàries

En efecte, les normes subsidiàries d'Oliola prevenen explícitament la instal·lació d'abocadors industrials al municipi, des que foren aprovades el 2 de desembre del 1998. La pregunta que ens fa la gent i que ens fem nosaltres és per què no ho havien comunicat quan van sortir les primeres notícies ara fa un any. O per què no ho van fer públic a la carta del 2 d'agost passat, o a l'Acte Informatiu d'Oliola de finals de juliol on

hi era present un dels regidors, o al míting de Convergència a Oliola, o en l'entrevista que la Coordinadora va demanar a l'alcalde fa sis mesos per una instància mai no resposta, o en qualsevol comunicat de premsa. La gent sovint ens pregunta per què l'ajuntament d'Oliola, de Ponts i el consell comarcal de la Noguera no s'han pronunciat en cap direcció, mentre que els d'Agramunt, d'Artesa, Guissona, i molts d'altres ja ho han fet, així com els consells comarcals de l'Urgell i de la Segarra, mostrant el rebuig a qualsevol intent d'allotjar un abocador industrial. I no sabem què respondre.

La desconfiança torna a aparèixer quan l'equip de govern de l'ajuntament d'Oliola ens assegura que no seran ells qui facin un canvi en unes normes, un canvi que fa pocs dies va estar a punt de produir-se amb motiu de la negociació per la construcció d'una planta cogeneradora de purins al municipi. Aquesta instal·lació no es pot construir a Oliola, segons les actuals normes subsidiàries. S'haurien d'haver canviat en un simple ple d'ajuntament.

UNES QUANTES CONSIDERACIONS FINALS

La gent d'aquestes contrades portem més de nou mesos de lluita, un lluita contra un adversari gens noble, que es mou entre enganys i informacions amagades.

Valgui com a exemple de l'amenaça latent que pateix la nostra contrada, les declaracions del conseller de Medi Ambient Felip Puig, quan se li pregunta sobre l'estat de l'adjudicació dels abocadors industrials en una tertúlia al Matí de Catalunya Ràdio, on lluny de negar la ubicació d'Oliola va dir: "ens estem trobant de vegades que hi ha gent que els interessa la bronca prèvia, o l'oposició a no se sap ben bé què, per a intentar impossibilitar el que encara no s'ha pres com a decisió ferma i última... (al departament de Medi Ambient) hem de fer una aposta pel diàleg, per la

informació serena, sensata, amb la contrastació de les alternatives, i un cop haguem pres la decisió, (apostar) per la fermesa en la seva execució (dels abocadors), que això també ho garanteixo". També va realçar la tasca dels alcaldes en l'adjudicació d'aquests abocadors.

Després d'aquestes paraules del conseller és ben fàcil concloure com n'està d'emprenyat perquè hi hagi un grup de gent que prevegi allò que ens volen imposar d'una manera dictatorial. Resulta clar que la informació i el diàleg de part de l'Administració no ha existit mai, però sempre queda bé dir que s'informarà serenament, sensatament. Ja ens explicarà com ens podem oposar a un abocador si hem d'esperar una decisió que ens presenta com a ferma i última, irrevocable.

Hem d'estar alerta davant d'una amenaça imminent, que només el poble, la gent, podem esvair si estem ben units en dir NO a l'abocador.

Per tant, hem d'estar alerta davant d'una amenaça imminent, que només el poble, la gent, podem esvair si estem ben units en dir NO a l'abocador.

Res podem esperar dels representants polítics que han actuat en un marc, com a mínim, absent d'ètica. No es pot faltar al respecte d'una gent que pateix, dient que s'oposen a no se sap què, que provoquen una bronca prèvia, quan tota la gent hem demostrat el nostre desacord a l'abocador d'una manera extremadament pacífica i dialogant, democràtica. S'ha de recórrer a la fal·làcia per a atacar i desacreditar l'honestetat d'una gent

que lluitem per la seva terra i pel seu futur.

L'alcalde d'Oliola i els seus fidels regidors, que presumeixen d'informar-se tan bé de les fonts de la conselleria, com és que no sabien que a mig juliol hi havia quatre possibles ubicacions d'abocadors industrials a Catalunya i una d'elles a Oliola?, informació provinent de la Junta de Residus, facilitada pel Sr. Gasull, expresident de la CONFAV de Catalunya i apareguda a la premsa. Potser les fonts d'informació de l'ajuntament d'Oliola no són tan bones... o potser massa.

Com s'explicaria que l'anterior conseller de Medi Ambient, Sr. Puigdollers, dies abans d'ésser cessat de les seves funcions, mitjançant una trucada telefònica al Sr. Josep Lluís Munné del col·lectiu CEPA, li recriminava haver assessorat la Coordinadora i li retreia iradament que el Bosc del Siscar començava a ser un lloc "cremat" per a la ubicació de l'abocador i que l'alcalde se'ls començava a tirar enrera?

Com s'explicaria que l'ajuntament d'Oliola no faci públic un criteri propi sobre la possibilitat d'acollir un abo-

cador industrial? Quan ho pensa consultar al poble? Com pensa exercir la responsabilitat ètica envers els municipis veïns?

La Coordinadora, juntament amb la resta de la població afectada, seguim buscant la veritat.

D'entrada, després de l'entrevista amb el conseller Felip Puig el passat 3 de maig, l'ajuntament d'Oliola ja no pot argumentar el desconeixement: oficialment, el Bosc del Siscar ja ha estat reconegut com a candidat a rebre un abocador industrial. ■

Al Sr. Bernaus, Alcalde d'Oliola

Josefina Puig i Fitó

Fa uns dies em va arribar casualment a les mans una còpia de la carta que vostè, en nom de l'Ajuntament d'Oliola, va fer arribar a totes les famílies empadronades als diferents pobles que pertanyen a aquest municipi. En aquesta carta s'hi adjuntava una fotocòpia d'un fragment de les «NORMES SUBSIDIÀRIES DEL PLANEJAMENT D'OLIOLA», aprovat l'any 1998, que entre els diferents usos prohibits hi ha el d'ubicar un abocador de residus industrials.

Vull en aquest modest escrit manifestar el meu punt de vista sobre aquest problema, i dir al Sr. Bernaus que si mai no hi ha hagut «RES» –com ell pretén deixar clar a la carta sobre la possible ubicació de l'abocador–, no comprenc la seva precària actitud durant aquests darrers mesos, en dir actitud em refereixo al seu mutisme. No li sembla, Sr. Bernaus, que hagués estat molt millor per a la tranquil·litat de tots, que des d'un principi vostè s'hagués manifestat? Potser algú el coaccionava

i no el deixava parlar? Li han donat ara via lliure per a manifestar-se, una vegada vist el rebuig generalitzat a l'abocador? O era simplement una estratègia per veure com reaccionava el poble?

Considero que no seria just deixar de felicitar tots els membres que formen la «Coordinadora antiabocador Bosc del Siscar» per la tasca encertada que han dut i continuen duent a terme enfront aquest tema. Endavant amics i l'enhorabona. ■

**SASTRERIA
CONFECCIONS FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

FINQUES

SERVI 10

PISOS EN LLOGUER

Pis.
Ronda Comtes d'Urgell.
3 hab., 1 bany, galeria

Pis. C/ Castell.
3 hab., 1 bany, semi nou.
Molt bona situació

Pis. Agustí Ros.
4 hab., 1 bany, reformat.
Molt cèntric.

Pis. Jaume Mestres.
4 hab., 2 banys,
tot exterior, semi nou.

Pis. Estudis Nous.
3 hab., 1 bany, reformat,
bona situació. Econòmic.

Pis. Sabateria.
3 hab., 1 bany, reformat.
Molt lluminós. Cèntric

Pis. Baixada Mercadal.
3 hab., 1 bany, nou a
estrenar. Possibilitat mobles

Aquí
pots posar-hi
el teu pis

VENDA TERRENYS - PARCEL·LES

Parcel·les.
Zona Clos.
Diferents m².

Terreny edificable.
Ossó de Sió.

Parcel·les.
Ronda Molinal.
Diferents m².

Terreny edificable.
Raval de Puigverd.

Terreny edificable.
Ventoses

Parcel·les.
Jaume I.
350 m².

Parcel·les.
Camí dels Horts.
Diferents m².

PROMOCIÓ PISOS V. P. O

C/ PAU CASALS

C/ CLOS

CASES - PISOS EN VENDA

Pis. Teixidors.
3 hab., 1 bany, reformat.
Molt bona OPORTUNITAT.

Casa. Ventoses.
2 plantes + terreny.
Per reformat.

Casa. Puelles. Tota de pedra.
Llar de foc, celler,
jardí, terreny.

Xalet. Preixens. 2 Ha.
Terreny, piscina, jardí.
Bona OPORTUNITAT.

Casa. Montclar.
3 hab., 1 bany, llar de foc.
Pedra vista.

Casa. Mont-Roig. Pedra
vista, parquet, bodega,
terrassa. Molt bonica.

LLOGUER LOCALS

Oficina.
Estudis Nous.
50 m.

Local. C/ Castell.
Bona situació.
Molt gran.

Local. Ctra. Cervera
Bona situació.
Econòmic.

Local. Estudis Nous.
Molt cèntric.
Econòmic

POLÍGON INDUSTRIAL TÀRREGA

VENDA DE NAUS de 500 a 1.000 m²

SITUACIÓ IMMILLORABLE

PREUS MOLT INTERESSANTS!

**ÚLTIMES
NAUS**

AMB SERIOSITAT I BON FER ENS GUANYEM LA CONFIANÇA DELS NOSTRES CLIENTS!!

ADMINISTRACIÓ DE PISOS I COMUNITATS

Tel. i Fax 973 39 23 24

Vandalisme sense control

A. Ponsa

Ha estat un dia esplèndid, d'aquells que et conviden a anar a donar el tomb sense que t'hagis de preocupar de res. No ha fet fred, i tampoc no ha fet calor. De sempre, la Setmana Santa ha tingut mala fama pel que fa a la diversitat de cares i canvis sobtats que pot oferir durant el transcurs d'aquests dies.

Avui ha estat un dels bons, i l'he aprofitat caminant pels afores del poble, millor dit, per les zones on es fa més evident la creixent transformació de la vila, per les zones en les quals s'estén pas a pas el seu perímetre urbà, on, per descomptat, hi ha molt per mirar i admirar.

Al capvespre, després d'un llarg i exhaustiu recorregut ple de corbes i giragonses, he tornat a casa, d'una banda satisfet i optimista en copsar, un cop més, la imparable transformació en què, de fa temps, està immers el nostre poble, el qual està polint i engrandint la seva imatge dia rera dia. Però, d'altra banda, he tornat amb el cor encongit i molt angoixat en comprovar com l'estol de brètols, amb el seu menyspreu, actua avui sí i demà també causant destrosses de tota mena i transgredint el més elemental sentit de respecte envers allò que és patrimoni de tots, en especial dels qui vivim ací, però també, indirectament, dels qui no hi viuen i, naturalment, dels qui ho estan fent malbé tot pel sol fet de sentir-se en pau amb l'esperit destructiu i corcat fins a les mateixes arrels.

Potser us costarà creure-ho, però... Sabíeu quants fanals endanyats hi ha per haver-se'n trencat els globus i pantalles a les zones compreses pel Polígon Industrial Navesma, la via de circumval·lació que va de la carretera de Cervera als dipòsits i els dos passeigs de la vora del Sió? N'he comptabilitzat una trentena llarga; una xifra prou eloqüent per entendre fins a quin punt arriba l'espessor d'algunes ments que semblen fruir d'allò més practicant la destrucció a tort i a dret.

Davant semblants fets, no sé pas com hauríem d'actuar. Allò que no és positiu de cap de les maneres és restar impassibles com si res. Hi ha d'haver alguna fórmula, alguna sortida honesta per fer prevaler els principis de l'ètica i el bon comportament social per damunt de qualsevol d'altres forjats a base de rauxes sense solta ni volta.

Mentre no s'aconsegueixi la manera de reintegrar plenament aquests subjectes a una societat civilitzada i responsable en el sentit més ampli, no s'acabaran mai els problemes, ni per als qui ens toca rebre'ls, ni per als qui són els agents que els generen.

Encara que sigui de diferents maneres, és clar que tots en sortim escaldats. ■

Et pego perquè sí

Joan Puig

M'atreviria a dir que l'agressivitat gratuïta és un fenomen relativament nou al qual no estàvem acostumats. L'home des que és home, i probablement abans i tot, ha conviscut amb la violència fins al punt que podem dir que la mateixa violència que ha generat l'ésser humà ha estat un important element de selecció natural. L'home s'enfrontava a l'home per establir-se en un territori millor, per haver el menjar que necessitava per viure, o per posseir la dona que volia per procrear... Aquests han estat els orígens de la ferocitat que amb el temps s'ha anat tecnificant i sofisticant fins arribar a la "guerra quirúrgica" o, si voleu, als enfrontaments intergalàctics. Sempre, però estàvem acostumats a veure que en tots els casos solia haver-hi un pretext que feia encendre la metxa.

Sorprenentment, ara es comença a produir un comportament que s'escapa als paràmetres habituals; la violència sense motiu aparent: "*no et conec ni m'importa, però t'estovo perquè en tinc ganes*". I veiem que la cosa va de veres, perquè tristament alguns casos han suposat la mort de la infeliç víctima. "Infeliç" amb tot el seu significat, ja que el destí li ha jugat la mala passada de fer-la escaure en un indret i en un temps on hi havia algú a qui s'havien creuat el cables; algú que s'ho volia passar bé perquè sí.

Quines causes hi ha en aquesta agressivitat infundada?

La violència és un dels ingredients bàsics de moltes pel·lícules i productes televisius. Els trets de pistola i els assassinats arriben a les nostres llars contínuament i se'ns estan fent tan habituals que hem acabat per no donar-los importància. El cinema i la televisió tenen, sens dubte, un paper important en l'educació dels nostres joves i de tots plegats en general. Pensem que la pantalla ha esdevingut un eficient i insistent professor que actua una mitjana de tres hores diàries els set dies de la setmana i durant tot l'any (i que no fa ni vacances!). Quantes hores són això? Qui no és capaç d'aprendre amb algú tan pertinaç i hàbil?

Una segona causa de la violència la trobem en la moda del viure al límit de tot. Per passar-s'ho bé cal anar més enllà, cal buscar nous reptes. Cosa que porta moltes persones a les drogues, l'alcohol, el conduir perillosament, el provar noves sensacions... Tot un món artificios en què el jovent es troba immers els caps de setmana i que els adults generen i toleren d'alguna manera. Hi ha molt de negoci en tot plegat!

Si a això afegim el fet que moltes persones estan totalment mancades de nord i de guia, sense ideals, sense cap objectiu humà digne al qual emmirallar-se o pel qual lluitar, entendrem que hi pugui haver qui, per donar sentit a la seva marginal existència, s'aferra a ideals que la seva ment no entén però que accepta i fa seus perquè són el que els altres rebutgen i condemnen: el racisme, la xenofòbia, la defensa d'unes idees nazis... És tracta d'actuar per pur mimetisme antitètic. ■

XXIII Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt

VEREDICTE

POESIA

El jurat de poesia compost per Marissa Amigó, Maite Freixes, Pere Mora, Núria Sorribes, Carme Villegas i Joan Puig (com a secretari), després d'haver llegit la totalitat de les 162 composicions poètiques que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r curs de Primària (6/7 anys):

premi David Pérez i Esteban
accèssit Albert Salat i Martí

2n curs de Primària (7/8 anys):

premi Emili Caparrós i Carrere
accèssit Ivette Penella i Miralles

3r curs de Primària (8/9 anys):

premi *L'abocador*, de Clara Trepal i Utgés
accèssit *L'Espai Guinovart*, de Francesc Puebla i Reñé

4t curs de Primària (9/10 anys):

premi *Ciutats petites*, de Carme Minero i Pulido

5è curs de Primària (10/11 anys):

premi *El colom de la pau*, de Guillem Terré i Balagué
accèssit *Les matemàtiques*, de Xènia Pons i Giménez

6è curs de Primària (11/12 anys):

premi *Piràmide*, de Carla Fernández i Boix
accèssit *La nit fosca dins el cotxe*, de Maria Pijuan i Miralles

1r curs d'ESO (12/13 anys):

premi *L'esclat de la primavera*, de Judit Puigpinós i Roig

2n curs d'ESO (13/14 anys):

premi *Diguem no a l'abocador*, de Roser Loscos i Tolmos
accèssit *Innocència*, de Montse Canes i Niubó
accèssit *No em preguntis*, de Brahim Hamham

3r curs d'ESO (14/15 anys): 2 PREMIS EX AEQUO:

premi *Un record no s'oblida*, de Carme Anguera i Ortiz
premi *Desitjos*, d'Irene Sanz i Font

4t curs d'ESO (15/16 anys):

premi *Es fa de nit*, de Núria Poch i Pijuan

1r de BATXILLERAT (16/17 anys):

premi *Perquè has mort*, d'Índira Fernández i Boix

2n de BATXILLERAT (17/18 anys)

premi *Estant a la meva cambra...*, de
Patricia Lucia Giménez i Garcia

Majors de 18 anys
Declarat desert.

PROSA

El jurat de prosa compost per Antoni Ponsa, Georgina Omedes, Núria Ariño, Josefina Viles, Mercè Cases i Joan Pijuan (com a secretari), després d'haver llegit la totalitat de les 130 composicions de prosa que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r curs de Primària (6/7 anys):

premi Míriam Carrera i Manzano

2n curs de Primària (7/8 anys):

premi Anna Anguera i Grau

3r curs de Primària (8/9 anys):

premi *El vent i la formiga*, d'Héctor Carrion i Gilabert

4t curs de Primària (9/10 anys):

premi *Els planetes*, de Carla Robredo i Alonso

5è curs de Primària (10/11 anys):

premi *Una excursió al bosc del Siscar*, d'Irene Puig i Solanilla

6è curs de Primària (11/12 anys):

premi *El gran tresor del meu avi*, de Mireia Puig i Sellart

1r curs d'ESO (12/13 anys):

premi *Petita fuga en verd menor*, de Lúcia Ribalta i Amigó

2n curs d'ESO (13/14 anys):

premi *Una sensació molt estranya*, de Nerea Toà Ladero

3r curs d'ESO (14/15 anys):

premi *Respecte i tolerància, dues paraules oblidades*,
d'Anna M. Ribó i Mur

4t curs d'ESO (15/16 anys):

premi *Nostàlgia*, de Diana Martorell i Solé

1r de BATXILLERAT (16/17 anys):

premi *El nostre bell passeig*, de Meritxell Bernaus i Marsà

2n de BATXILLERAT (17/18 anys)

premi *La vaga del drac*, de Glòria-Mireia Montanyà i Puig

Agramunt, 12 d'abril de 2000

EL VENT I LA FORMIGA

Una vegada hi havia una formiga que passejava pel bosc. El vent que en aquells moments bufava per allí va sentir una veu que deia:

– Quina pena que tinc.

El vent va veure que aquella veu era de la formiga, llavors se li va acostar i li va dir:

– Per què estàs tan apesurada?

– Perquè jo sóc molt petita, ningú no em veu i tothom em xafa, en canvi tu ets invisible i ningú no et pot fer mal.

– Sí, però... –va contestar el vent– Això no vol dir res, jo de vegades bufo molt fort i puc fer mal als altres.

Mentre la formiga i el vent parlaven, un llenyataire estava tallant un arbre, aquest arbre anava a caure damunt de la formiga, el vent ho va veure, es va posar a bufar i va fer volar la formiga i la va salvar de morir xafada.

– Veus, com que ets tan petita t'he pogut salvar.

La formiga va entendre llavors que ser petita també tenia els seus avantatges. Des d'aleshores va viure molt feliç tal com era i no va envejar mai més a ningú.

Héctor Carrión i Gilabert

CIUTATS PETITES

*A les ciutats petites
hi ha flors molt boniques
perquè els núvols, el sol
i la fresca de la nit
els hi fan el llit.*

*A les ciutats petites,
les persones caminen pels camps
amb el gosset o el gatet
i podem sempre fer un tombet!*

*A les ciutats petites
als nens i les nenes
surten encara a jugar al carrer,
Oh, què bé!*

*A les ciutats petites,
sobretot a l'estiu,
els veïns sortim al carrer
parlem, passem l'estona
i ens ho passem d'allò més bé!*

Carme Minero i Pulido

L'ABOCADOR

*Abir a la nit vaig somiar
una cosa grisa i fosca.
No hi havia ni una mosca
dalt de tot el bosc del Siscar.*

*Conills, pardals i senglars
estirats al terra estaven
sense herba per menjar
ni tan sols ploraven...*

*De sobte em vaig despertar
tota trista i neguitosa.
No vull mai més somiar
aquesta cosa tan esgarrifosa.*

Clara Trepal i Utgés

UNA EXCURSIÓ AL BOSC DEL SISCAR

Avui és dissabte. Els meus amics i jo farem una excursió al bosc del Siscar. Pel camí hem trobat una serp tan petita que quasi la xafem amb la bicicleta. Més amunt hem vist unes perdius que anaven «a tota màquina» darrera de la seva mare. Passats cinc minuts, hem trobat una llebre que saltironejava per la vora del camí. Quan hem arribat, hem deixat les bicicletes al peu d'una alzina. Mai no havíem vist uns aglans tan grans. Hem tret el berenar de les motxilles i ens hem assegut a unes pedres per menjar-nos l'entrepà. De sobte una nena ha xisclat: aaahhh!!!

Primer ens hem espantat, però després, en pensar-hi, ens hem posat a riure. Eren dues sargantanes que estaven prenent el sol. Pobres sargantanes! Corrien tan espantades que sembla que pensessin que ens les anàvem a menjar. Després hem anat a donar un tomb pel bosc. Llavors, darrera d'uns esbarzers, hem vist que el fullam es movia. Oh! Era una cadenera molt petita que encara no sabia volar. Llavors hem mirat si trobàvem el seu niu. Després al cap de buscar una bona estona, hem trobat el niu, però era molt alt i no hi arribàvem. Un nen s'hi ha enfilat amb l'ocell a la mà i l'ha col·locat allí. En baixar de l'arbre, el nen estava ple de formigues, però entre tots les hi hem tret.

Hem dit adéu a les cadeneres i ens n'hem anat tot contemplant el sol rogenç que ja es ponia.

Creieu que seria tan bufó si hi posen un abocador?

Irene Puig Solanilla

ELS PLANETES

Hi havia una vegada, quan l'univers encara no estava del tot fet, uns planetes molt entremaliats i que sempre jugaven amb les joguines que li queien al Pare Noel quan passava per allà.

Un dia el planeta Saturn va proposar anar a la galàxia Andròmeda a veure si estava habitada o deshabitada.

Tots els planetes es preparaven les motxilles, però el dia abans, Plutó es va posar malalt. I va trucar a la seva germana Terra i li va dir:

- Escolta, Terra, demà no podré venir.
- Com és?, va dir la Terra.
- He agafat la grip i no podré venir.

I la Terra diu:

- Trucaré a Saturn per a comunicar-li.

I ho va fer:

- Escolta, Saturn, el meu germà Plutó no podrà venir a l'excursió.

- «Per què?» -va fer tot estranyat el planeta de les anells.

- Està malalt.

I Saturn va tenir una idea i li va dir:

- Escolta, Terra, el teu germà vindrà a l'excursió a la galàxia Andròmeda.

I la Terra li diu:

- No, que té la grip, ja t'ho he dit.

- Ja ho sé, però jo a casa meva tinc un vestit d'astronauta que no es ben bé de la seva mida, però entre tots el podríem arreglar per a ell. Hi estàs d'acord, Terra?

- Sí, hi estic d'acord. Ara trucaré a Plutó i li ho diré.

El va trucar i li va dir:

- Plutó, ja pots venir a l'excursió de la galàxia Andròmeda.

- Ja m'agradaria! Però tinc la grip, ja no te'n recordes?

- Sí home, que me'n recordo, però Saturn ha tingut una idea genial. Diu que et podries posar un vestit d'astronauta que té i així no et tocaria l'aire durant el viatge.

- D'acord, em servirà.

Els tres amics se'n van anar a la galàxia de l'andròmeda. El camí era pesat, però divertit. Pel camí s'explicaven acudits molt graciosos. Allà hi van estar uns quants mesos. I durant aquest temps el Sol estava molt enfadat perquè trobava a faltar uns quants planetes al seu voltant. Quan van tornar el Sol els va castigar sense jugar amb les joguines. Saturn es va quedar sense anelles i a Plutó el va posar l'últim de la fila. I encara avui estan així.

Carla Robredo i Alonso

EL COLOM DE LA PAU

*En dies de cel blau
veig un colom;
el colom de la pau.*

*- Qui ets tu, colom?
- Sóc un missatger de pau.
En les guerres i conflictes
m'hi podràs trobar
doncs la pau vaig a portar.*

*Si algun dia cerques la pau,
vine'm a cridar.*

*Si el cel és blau
m'hi podràs trobar.*

Guillem Terré i Balagué

PIRÀMIDE

*Sota la llum del sol estic
caminant fins a un alt pic,
el de la piràmide més alta
de tot el gran desert arenat.*

*Un gra d'arena per aquí,
un gra d'arena per allà.
Qualsevol podrà afirmar que
el desert és un rellotge d'arena,
un rellotge que va començar
i que mai no es podrà aturar.*

*Ja es comença a fer fosc,
i l'escalfor s'ha convertit en una gran fredor,
jo, des de baix, observo la piràmide i penso:
qui hi devia arribar un cop es va formar?*

*De sobte em dic:
si ha de ser algú, seré jo.*

*Així ho faig:
sota la posta del sol del desert,
es veu una ombra:
és la meua, que des d'aquest moment,
quedarà en record de la gent.*

Carla Fernández i Boix

EL GRAN TRESOR DEL MEU AVI

Hola! Sóc en Jordi. Tinc 10 anys i visc en una casa molt vella. El meu major entreteniment és xafardejar. Una de les meves víctimes són les golfes, ja que en el seu interior es troba coses molt extraordinàries i interessants.

Aquest estiu em toca escorcollar les golfes del meu avi Nicolàs. Jo crec que és el millor avi del món. Corria el rumor que era el millor pirata que ha existit mai i que no hi havia ningú que el parés. Havia viatjat pels set mars i conegut molta gent.

Una tarda vaig començar la meva missió. Eren les golfes més grans que havia vist mai. Estaven plenes de baguls, llibres i moltes coses més. Estava il·luminat per una petita bombeta que feia la suficient llum per a veure-hi. Al fons de tot hi havia una caixa gran, vella i plena de pols. La meua curiositat no va poder resistir més, i vaig córrer a obrir-la. Em vaig quedar al·lucinat: a l'interior solament hi havia una clau. La vaig agafar i de l'interior va sortir un paper doblegat que deia.

Amb aquesta clau pots obrir el tresor del capità Nicolàs, àlies «Nico».

Em vaig quedar paralitzat. Era la clau d'un tresor! Segurament l'avi el va amagar molt bé, perquè ningú no el trobés. Però jo, que per les meves venes corre sang de pirata, el trobaré! Em vaig passar tota la tarda buscant un mapa o alguna cosa que em donés pistes d'on podria ser el tresor. Al final vaig trobar una cosa que em podria ser útil. En un petit cofre hi havia un llibre. No, era un diari (ja sé que no està bé llegir els diaris dels altres, però això era una excepció). El vaig agafar i me'n vaig anar a sota de la bombeta per poder-lo llegir.

En una de les pàgines hi havia un mapa. No era una illa ni res per l'estil; era una casa i en una de les habitacions hi havia la creu. Vaig amagar el mapa a la meua butxaca i me'n vaig anar a casa. El mapa era vell i mal conservat i per això no es podia llegir la localització de la casa. Però no em vaig vèncer tan fàcilment i el vaig mirar i remirar fins que em vaig adormir. Aquella nit vaig somiar amb el mapa, que la casa era la nostra i l'habitació era la meua.

L'endemà vaig regirar de cap a peus la meua habitació i vaig veure que una de les fustes del terra es podia moure. La vaig treure i a sota hi vaig trobar un feix de cartes. En vaig obrir una que deia:

Sí veure't fos la mort,
i no veure't fos la vida,
prefereixo morir i veure't
que no veure't i estar en vida.

Nico

De sobte vaig comprendre que el gran tresor del meu avi no eren els diners, sinó l'amor que sentia per la meua àvia.

Mireia Puig Sellart

L'ESCLAT DE LA PRIMAVERA

*Un seguit de flors,
amb orgull i vanitat,
em desperten presumint,
del seu fantàstic vestit.*

*Els camins esborrats,
les flors despuntant,
un rajolí de sol desviat,
darrera un núvol s'ha amagat.*

*Atenc a les flors sense pensar,
tot seguit sento arribar,
un xiuxiuejar fi,
que diu així:*

*La primavera és aquí,
els ocells fan un festí,
els pagesos observant,
tots els camps ja verdejant.*

*El sol ens somriu,
un ocell prepara el niu,
tots sortim a passejar,
el nostre cos vol esclatar.*

*Un camí ample,
allà a la llunyania,
i uns nens asseguts,
a les últimes hores del dia.*

*El dia ja se'n va,
la nit arriba,
l'hivern ja s'ha acabat,
la primavera ha arribat.*

*Les hores van passant,
rient i cantant,
en aquella vesprada,
ens anem acomiadant.*

Judit Puigpinós i Roig

PETITA FUGA EN VERD MENOR

Plou. Plou sobre els meus cabells ja recoberts de gotes cristal·lines que degoten coll avall. Miro lluny, a l'horitzó, a aquelles muntanyes que s'aixequen majestuosos sota la tènue llum de matinada. Malgrat tot, encara deixen veure més llunyania, i d'entre elles, es comença a mostrar el rostre de l'arc iris. Els ocells, amb el seu vol angelical, sobrevolen els prats més propers, ornant-los amb les voladisses més acrobàtiques que hom pugui imaginar, i el seu refilar als primers raigs de llum del dia es barreja amb la brisa fresca.

L'herba, encara posseïda per la rosada de matinada, em presta la seva dolçor, talment com si estigués mig endormiscada, sotmesa en un son profund. Les flors es comencen a eixorir i, sembla com si, molt a poc a poc, seguissin al compàs les melodies que a poca distància encara entonen els petits pardals.

El Sol, astre rei, ja il·lumina per complet el bosc, deixant-se descoberts de nit tots els racons. Lentament, tots els animalons surten dels seus amagatalls i, a petits saltirons, recorren els voltants tot buscant una mica d'aliment.

Jo, silenciosament, m'acomodo sobre alguna roca propera, i penso. D'aquí a alguns anys, totes aquestes visions del present, tan sols seran un record. Un record ple de fantasia viscuda. I serà llavors quan, amb llàgrimes als ulls, retrocedirem al passat i ens podrem recordar del Bosc del Siscar.

Lidia Ribalta i Amigó

DIGUEM NO A L'ABOCADOR

*Jo no ho entenc;
es vol posar un abocador!
i què volen fer amb això?
Destruir el medi ambient.*

*Per quina altra cosa seria,
sinó per fer diners,
a mi em sembla, i diria,
que arruïnaran el bosc i encara més.*

*Tot Agramunt està trasbalsat,
amb pancartes i trobades;
per no poder arribar tard,
si les coses van maldades.*

*Tal i com un riu segueix el seu recorregut,
amb l'aigua clara i neta,
així el bosc del Siscar també ho necessita,
per poder continuar com és conegut.*

*Si tots fem pinya i hi estem d'acord,
no deixarem que es construeixi
i evitarem que la natura pateixi,
deslliurant-la de la mort.*

Roser Loscos i Tolmos

UN RECORD NO S'OBLIDA

*S'ha mort un home molt savi,
i jo quasi no l'he conegut.
Era fill del meu poble,
on ha deixat un gran record.*

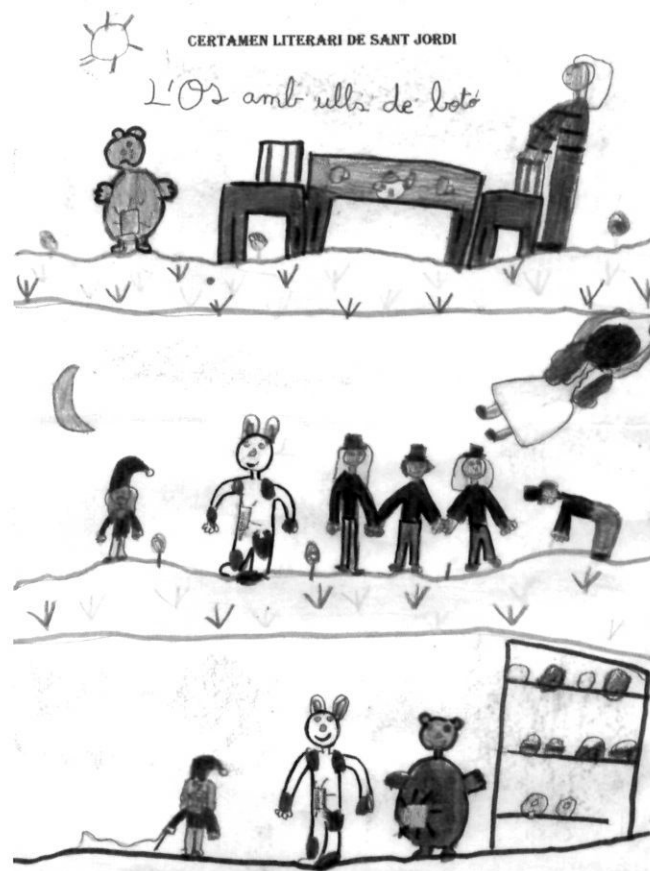
*He llegit d'ell moltes coses,
coses que m'han entrat dins del cor.*

*Li agradava la terra,
era feliç trepitjant-ne un terròs.
disfrutava amb l'olor de les herbes,
del blat i del cel pur.*

*El poble es sent orgullós
perquè tenia un fill per a tothom respectat.
Sols ha calgut mirar els diaris dies i dies
per saber qui ens ha deixat.*

*Jo sempre li diré «l'home savi»,
i no vull creure que ens ha deixat
perquè tenim moltes coses al poble
que ens recorden que el tenim al costat.*

Carme Anguera i Ortiz

UNA SENSACIÓ MOLT ESTRANYA

Avui encara em recordo d'aquell dia en què vaig experimentar aquell sentiment ple d'aquelles sensacions tan estranyes que encara no havia descobert. Són uns records que em sembla que mai podré oblidar, ja que són preciosos.

Era un dia d'abril, per ser exactes faltava un dia per Sant Jordi; ja tenia el llibre comprat, el volia regalar al Miquel, ja que era el noi que m'agradava. Estava molt nerviosa, perquè tenia un pressentiment. Llavors em vaig ficar a fer els deures i estava pensant amb ell constantment i com ho faria per regalar-li el llibre, quan de sobte va sonar el timbre i vaig fer un bot de la cadira. Estava sola a casa i era jo qui havia d'anar a obrir la porta encara que no en tenia ganes. Qui deuria ser? Em vaig preguntar. Vaig obrir la porta i davant meu em vaig trobar el Miquel. El cor se'm va accelerar, què deuria voler? No havia vingut mai a buscar-me tot sol i no em podia imaginar què voldria, encara que feia uns dies que estava una mica estrany. Llavors em va dir:

- Hola, Anna!
- Hola, Miquel. Què vols?
- Et vinc a buscar per anar a donar un tomb.

Això ja em va deixar glaçada. No sabia què fer ni què dir, encara no havia fet els deures malgrat que m'hi havia ficat i a més a més era molt aviat. Aleshores li vaig contestar:

- Sí que surto, però és una mica aviat, no et sembla?
- Ja ho sé. Però és que volia estar a soles amb tu, per parlar-te d'una cosa que fa dies que em ronda pel cap.

Llavors em van agafar uns nervis terrorífics i em vaig preguntar: per què voldria estar a soles amb mi? Llavors vaig agafar la jaqueta, vaig sortir de casa, vaig tancar amb clau i vam anar a donar un tomb. Com que al carrer no feia gaire bo, vam decidir d'anar al local. Quan hi vam arribar no hi havia ningú. Aleshores em vaig asseure al sofà i ell es va asseure al meu cantó, i li vaig dir:

- Per què volies estar a soles amb mi?

El cor m'anava a cent per hora, i els nervis em menjaven per dins; era una sensació molt estranya que no m'havia passat mai encara, i no sabia què fer. Llavors em va respondre:

– Mira, el que passa és que des de fa dies et vull dir una cosa i no sé com fer-ho. El que et vull dir és que... –Llavors van entrar el Marc i el Jordi, en el moment més oportú. Tenia moltes ganes de saber el que em volia dir, encara que jo ja m'ho imaginava. Com que el Marc ja sabia que el Miquel volia parlar amb mi, van marxar al no res i el Miquel i jo ens vam quedar sols altre cop. Em va agafar la mà i em va mirar fixament als ulls d'una manera molt especial i em va dir, amb una veu molt dolça i que expressava molta sinceritat:

– Mira, com ja t'he dit abans, hi ha una cosa que fa dies que et vull dir... M'agrades i m'agradaria estar amb tu, compartir els meus sentiments amb tu i que tu compartissis els teus amb mi. Vols sortir amb mi?

Se'm va tallar la respiració per uns segons. El noi que m'agradava des de feia temps m'estava demanant per sortir, què havia de dir?, què havia de fer?

– Mira Miquel, no és que no m'agradis ni res d'això, però és que m'ho hauria de pensar. I a més ja són les set i he d'anar a veure si ja han arribat els meus pares.

– Tranquil·la, pren-te el temps que calgui, però respon-me aviat. D'acord? –em va dir.

Llavors vaig agafar i vaig anar cap a casa. Els meus pares ja havien arribat i la meva mare em va dir que havia d'anar a comprar. Mentre estava comprant, anava pensant amb tot el que m'havia passat.

L'endemà em vaig alçar d'hora, no havia pogut dormir en tota la nit ja que només feia que pensar i pensar amb el Miquel. Era Sant Jordi i li havia de regalar el llibre al Miquel i al mateix temps dir-li que sí. Em vaig arreglar lentament ja que no tenia res a fer. A les deu quan vaig anar a buscar la llet, em vaig trobar amb el Miquel, les cames em feien figa dels nervis i no sabia què dir-li. Llavors ell em va dir que si sortiria per la tarda ja que em volia donar una cosa i jo li vaig respondre que sí, que a dos quarts de sis al local.

No me'n vaig adonar i ja eren dos quarts de sis, vaig agafar el llibre i vaig anar cap al local tant de pressa com vaig poder. Quan hi vaig arribar el Miquel ja hi era, i tenia a les mans una rosa vermella. Vaig avançar uns passos i ell uns quants més i vam quedar cara a cara. Llavors jo li vaig dir:

– Miquel, ja tinc la resposta. Però abans et vull donar això.– Aleshores li vaig donar el llibre.

– Gràcies Anna. Té, això és per tu.– I llavors em va donar aquella rosa tan meravellosa que tenia entre els seus dits.

– Moltíssimes gràcies, Miquel, per cert la meva resposta és, sí.

Llavors em va abraçar i em va fer un petó. Aquella sensació que havia tingut antigament es va fer encara més forta i, en acabat, no vaig saber què dir-li. Aleshores van entrar tots i ens vam quedar allà amb ells, com qualsevol dia normal, però una mica més especial que els altres.

Quins dies aquells; sort que ara ja no passa el mateix, però no em faria res que em tornés a passar, ja que era una sensació que no hi ha paraules al món per descriure-la.

RESPECTE I TOLERÀNCIA, DUES PARAULES OBLIDADES

Molts de nosaltres segur que més d'una vegada ens hem preguntat què ens falta, que tenim un buit, però no sabem quin.

Alegria? No, tenim moments tristos i moments alegres, l'alegria no falta. L'amor? No, cadascú ho interpreta de manera diferent, però tots tenim amor.

La simpatia? No, ja que les persones cada vegada són més obertes, i tenen menys vergonya, la simpatia no falta.

L'humor? No, totes les persones tenen un cert humor, l'humor no hi falta.

I un munt de coses que ens pensem que falten, coses importants i coses no tan importants. Però sabem el que ens falta en realitat?

On és aquell respecte i aquella tolerància que hi havia? On són aquelles paraules que ens agradaven sentir i utilitzar? Perquè han marxat?...

Tots ens fem preguntes i més preguntes, tenim una curiositat per saber les respostes, però veritablement busquem les solucions?

Dues paraules fàcils de dir però alhora difícils d'expressar. Perquè no cada persona intenta fer un trosset dins del cor, i ficar-hi aquestes dues paraules.

Si les guardéssim, les conservéssim i les utilitzéssim, no marxarien.

Per què no podem utilitzar el respecte i la tolerància?; dues paraules boniques, abstractes, amb un significat agradable i amb un gran encant, dues paraules que et fan reflexionar, opinar, i que a vegades t'angoixen... Per què passem d'aquestes dues paraules? Quan fins i tot ajuntant els nostres pensaments amb elles ens donarien un altre sentit a la vida. Us imagineu com seria el món afegint, o recuperant aquestes dues paraules?

Anna M. Ribó i Mur

DESITJOS

*... Que cada branca
estigui fortament unida al tronc,
... que cada flor
tingui el seu aroma,
... que cada estel
tingui el seu espai al cel,
... que cada granet de sorra
contingui l'infinít.*

*I que el teu temperament ardent
esdevingui no només
un somni de poetes,
sinó una realitat
per viure-la conjuntament.*

Irene Sanz i Font

ES FA DE NIT

*Hi ha un vaixell allà al mar.
Hi ha un ramat que ningú guarda
pasturant l'herba a l'atzar.
Es fa de nit.*

*Darrera l'arbre caigut,
sento el riu com plora,
sento l'aigua que mormola.
Es fa de nit.*

*Sento l'estrella al cel
i al turó l'olivera
i sento un ai al cor.
Es fa de nit.*

*Sento la pena per dins,
sento un neguit que m'espanta
sento perles mar endins.
Es fa de nit.*

*Sento que els dies se'n van
i una angoixa que m'espanta
sento que la recordo tant.
Es fa de nit.*

Núria Poch i Pijuan

EL NOSTRE BELL PASSEIG

Hola, germaneta, com estàs? T'he vingut a veure, però veig que encara no t'has despertat, que continues en coma, igual que ahir, igual que la setmana passada, igual que fa dos mesos. No pot ser que t'agradi estar en aquest llit, que resta tan immòbil com tu. Abans desbordaves tanta vida que fins i tot n'encomanaves als altres, i ara, la vida te la mantenen aquestes màquines odioses, que et guarden recelosament de la resta del món, com si estiguessis en una presó. Odio veure't així, de veritat.

Però no he vingut a deprimir-te, sinó que et vull fer companyia. Saps les últimes notícies del poble? Fan un pont nou que creuarà el riu. El fan al passeig vell. Si veiessis el passeig no el coneixeries. Han fet un camí, tot marcat amb pedretes petites, hi ha fanals i una placeta petita, que fa una gràcia! Et recordes de quan érem petites i tornàvem cap a casa? Sempre ens feia molta por passar per allí, perquè entre que érem petites i era fosc i hi havia la boira, teníem por de que ens raptessin. Tu sempre deies que «tu eres més forta que ningú en tot el món» i que em protegiries, i si aconseguien agafar alguna de les dues, l'altra correria cap a casa i no pararia fins a trobar ajuda. Si n'érem d'innocents! Jo no hagués corregut fins a casa, la por no m'hagués deixat. Llavors la casa esdevenia infinitament lluny. Aquest sentiment d'impotència l'allunyava del meu abast, però en realitat era tan a prop que la mare ens podia veure des de la finestra. També et passa a tu? També veus la salvació tan lluny? On ets? No et quedis en aquest món! Per què no tornes? T'estàs aquí, quieta, o no sé si em sents o no, si em veus o tant sols veus fantasmes. No veus que tinc por de la foscor? M'espanta i no em deixa avançar. O potser és que tu

també tens tanta por com jo?

De nit vaig al passeig i m'assec al nostre banc, en aquell que sempre fèiem els deures de l'escola. I saps què faig? Em limito a mirar el riu, tot i que no hi ha aigua. Està completament sec. Està com tu, li falta la seva essència. Fa temps que no plou. El pitjor, però, és que per la falta d'aigua les plantes del seu voltant senten com la vida es va escolant, segon a segon, i ningú no fa res per a evitar-ho.

Tothom que ens coneix està igual. Saber que una persona falta un dia sí i l'altre també ja que està a l'hospital en coma et dóna què pensar. Estaven acostumats a veure les dues bessones. Tu sempre has estat la forta, la del caràcter impetuós i despreocupat. Tot i ser una nena, les teves accions i pensament tiraven més cap a les del papa. Jo, al contrari, sempre em guiava per la figura fina i delicada de la mare. No deixis de ser tu la forta. No em fallis. Ara et necessito més que mai. El passeig fosc i amb boira ens envolta a les dues. Sense tu seré com les plantes del riu, em pansiré lentament. No ho permetis.

He de marxar. Demà tornaré, i l'altre també, i no pararé fins que no vegi que realment lluites per tornar, que anheles respirar altre cop l'aire del nostre vell passeig. Ara no em pots fallar. Adéu.

Meritxell Bernaus i Marsà

PERQUÈ HAS MORT

*El jardí ja no és el mateix
sense la teva presència,
les flors han perdut aquell color
que ens feia enamorar.*

*Però, tot i que visquin en la foscor,
puc seguir aquell camí tan íntim
i il·luminar amb el teu record
passats moments de felicitat.*

*Ara, la vida és ja cega,
res em queda per descobrir,
els dies, com un ferrocarril
que avança i no s'atura
fins atrapar-te.*

*I espero el vaixell de vela
que em durà per la mateixa ruta,
i un cop junts a la nova illa,
em guariràs de tota injúria,
que ara creix en el meu cor.*

Indira Fernández i Boix

de Mollie, viatja a la lluna
CERTAMEN LITERARI DE SAINT-JORDI

NOSTÀLGIA

He recorregut el passeig mentre anava plovent i, mentre cada gota amarava el meu cos, sentia com la meva ment em portava a moments passats, bells records, potser dolorosos d'un passat que encara em fa mal.

Els dies passen però el teu record retorna a mi com el sol incansable surt cada matí, dia rere dia.

La teva petjada ha estat massa intensa perquè ho esborri tot, com el vent s'endú aquells trossos de paper d'una història massa irreal per a ser certa.

Per què només puc emmudir aquest cor que em rosega, quan tu ets al meu costat?

El meu dolor és fruit del desamor i el meu desamor ets tu, que véns en la negra nit, en els meus somnis per pertorbar el silenci nocturn.

El meu futur és incert com un dia de pluja en el que el sol es veu llunyà. Però sé que podré trobar aquell bri de llum que em donarà la força per seguir lluitant i continuar endavant.

Diana Martorell i Solé

ESTANT A LA MEVA CAMBRA...

*Estant a la meva cambra, vessant llàgrimes i atalaiant
enjondre del vidre moll, clisso la pluja*

i percebo com les petites,

ininterrompudes

i transparents

gotes d'aigua s'anaven entrecreuant,

nit i dia, amb les meves petites,

ininterrompudes

i transparents

llàgrimes, del meu desconfort, desencadenants.

Tal vegada emocionalment confiant

en una COLOSSAL eixida del sol,

amb raigs enlluernadors, vistosos guspirejant

com qui lluita anhelós per quelcom, esperant,

cobejós que m'abastin rellevant-me espiritualment.

Patricia Lucía Giménez García

LA VAGA DEL DRAC

– Escolta Sant Jordi, has vist el drac? –preguntà la princesa.

– Doncs..., ara que ho dius..., no!!

– I on deu estar? És l'hora de continuar la tradició, vull dir, amb la nostra llegendària història que bé il·lustra aquella oda popular de *Sant Jordi mata l'Aranya!* El millor serà que no ens esverem i que anem a cercar-lo, a veure si hi és en la seva cova!!

– Vols dir... en aquell cau caòtic on la manca de llum fa que no puguis veure't els peus? Jo no hi vull anar!!

– Què no hi vols anar? I tu et fas anomenar El Cavaller Sant Jordi? Quin poc coratge!! –va respondre la princesa tota sorneguera.

– D'acord, no et posis així, dona!! Ja hi vaig i que consti que a mi no em fa por cap drac!!

La princesa i el cavaller, després de fer camí durant una bona estona sota un cel d'un blau lluminós complementat per una suau flaire de l'est que els acompanyà durant tot el trajecte, arriben a l'entrada de la cova del temible drac i hi entren.

– Drac?? On ets?? –se sentí un apagat i forçat fil de veu del cavaller.

– Qui ve a destorbar-me? –una veu profunda i ronca eixí del fons d'aquella humida i fosca cova.

– Som nosaltres, la princesa i Sant Jordi!! Com és que no t'has presentat enguany? Se t'han empegat els llençols o potser no saps quin dia és? –digué el cavaller amb un to molt més segur i seré que l'anterior vegada.– No saps que d'aquí a dos dies és...

– ...és 24 d'abril, el dia de la meva migdiada!! Ho sé perfectament!! –va dir el drac tot burleta, i encara es va mullar més en la qüestió tot afegint que estava cansat d'ésser sempre el dolent del conte i acabar cada any dessagnat per culpa del cavaller sense treure'n cap profit. – N'estic fart!! –el drac deixà sortir de dins seu un terrible crit– ...i enguany no penso participar en aquesta aventura que té un final tan preconcertat!! –la veu és cada cop més amenaçadora.

– Però drac –respongué la princesa tota trasbalsada– no ens pots abandonar, què farem sense tu? Ets el personatge principal de la història!!

– Ep!! Que el personatge principal sóc jo, eh?? –exclamà el cavaller amb un orgull exagerat.

– Doncs sí que estem llestos!! Un cavaller egocentrista i

un drac... un drac revolucionari que es declara en vaga!! Què serà de la tradició catalana? I de la festivitat de Sant Jordi? I del dia dels enamorats?

D'ençà de la insòlita notícia que arribà als mitjans de comunicació de tot el planeta molt ràpidament, com els refulgents llamps que llençava Zeus des de l'Olimp, es creà una inesperada onada de periodistes de totes bandes acampats en un improvisat «càmping» per aconseguir aquesta gran exclusiva del 2000, sense dubte era el "súmmum" del "súmmum" de qualsevol titular mai publicat. Quan aquesta bonanova fou de domini públic, milers de persones enfadades amb el drac anaren fins la cova d'aquest tossut personatge per demanar-li explicacions; foren múltiples sectors socials que s'alçaren gairebé en armes i protestaren expressant el seu enuig: llibreters de tot el món estaven enfurismats per les pèrdues que comportaria pel seu negoci la decisió del drac de no continuar amb la tradició, els romàntics reclamaven al drac que no deixés morir una llegenda tan bella, els enamorats es planyien perquè si el drac continuava amb la seva ells es quedarien sense dia dels enamorats, les floristes cridaven totes airades perquè tenien centenars de roses i ara no en vendrien cap!! I els il·lustrats catalans no estaven disposats a deixar-se perdre aquesta tradició catalana típica tan bonica tot cridant que si les diverses dictadures viscudes en el nostre país no havien acabat amb la tradició, un drac no ho aconseguiria!!... L'exterior de la cova havia perdut la serenor típica d'un bosc de muntanya i ara semblava el mercat de Calaf. Tot i el desori que estava provocant el drac, aquest continuava sense donar el seu braç a tòrcer.

– Mira que arribes a ser ruc!! –li digué finalment la princesa al tossut drac.– No veus que així no aconseguiràs res més que enfurismar tothom? Què et passa? Per què tens

aquest comportament tan infantil?? Estàs potser... enamorat?

– Enamorat jo, i ara!! El que passa és que m'he cansat de ser el dolent de la llegenda i a sobre sóc jo qui s'emporta totes les garrotades!!

– Però la tradició no es pot canviar. –Digué no molt oportunament Sant Jordi, ja que els set parells d'ulls del drac se'l miraren malament.

– Doncs jo la canviaré!! Faig vaga!! –Cridà aquesta vegada grollerament el cansat drac.

Mentre a fora se seguia sentint la cridòria dels centenars, milers, o millor dit, infinitat de persones congregades allà pendent del drac, dins la cova continuava la contraposició d'opinions:

– Ara ja ets el protagonista absolut!! Deus estar content!! –digué trista la dolça princesa.

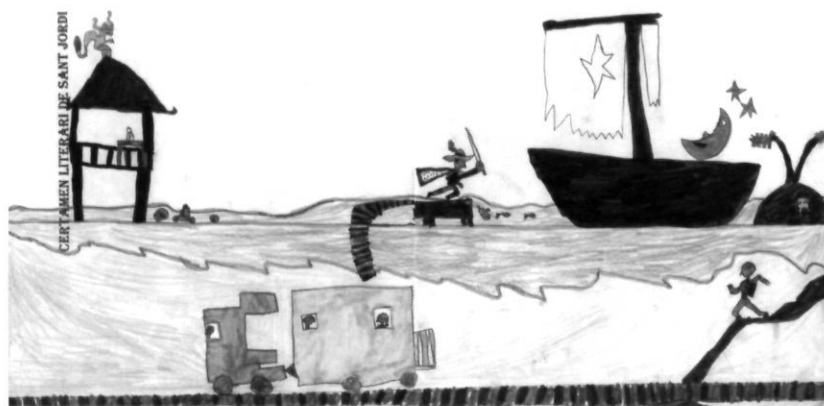
– Sí, és veritat!! Ningú ens ha demanat autògrafs!! Buaahhh!!! Buaahhhh!! –somiquejava el cavaller.

– No ploris Sant Jordi!! Tot s'arreglarà tard o d'hora. La veu tranquil·litzadora era de la princesa, d'ulls tendres i de sedosos cabells, –que ja semblava refeta de la seva tristor.

– Digueu el que vulgueu, jo no em moc d'aquí!! Faig vaga!! –tornà a repetir el drac.

Així transcorregueren dos dies i dues nits eternes, finalment en pic l'aura apuntava l'horitzó del 23 d'abril, quan l'esperança ja estava perduda per molts dels que intentaven solucionar l'assumpte, a algú se li va ocórrer la idea desesperada, com a darrer recurs, de subornar el drac. Dit i fet, el drac acceptà representar el seu paper a canvi d'una estança de repòs en una illa de l'idealitzat pacífic. El que ningú no sap, és que tot això havia estat un muntatge de l'enginyós drac per aconseguir unes vacances pagades!! O és que algú havia pensat per un moment que el drac deixaria que es perdés la diada nacional de Catalunya?? Per qui l'heu pres??

EN SORTIR D'ESCOLA

Glòria-Mireia Montanyà i Puig

Les il·lustracions d'aquestes pàgines, són els dibuixos guanyadors que concursaven en la visualització d'un conte i d'un poema.

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS I EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
- d'Informàtica
- Material •
- Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA
A. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64
AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 39 12 13
(Clínic) Urgell

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Torronaires des de 1775...
La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 973 39 06 07

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt (VI)

Pauli Ribera

Que la sardana és la dansa més bella, com també és la dansa de tots els qui l'estimen, fou en una bona prova que ens ho demostraren els veïns de la població de Puigverd d'Agramunt l'any 1957.

Puigverd d'Agramunt, anys endarrera, celebrava per Sant Mateu, dia 21 de setembre, Festa Major, caigués com caigués el dia de la setmana (cosa que avui en dia la majoria de poblacions celebren la festa major el cap de setmana més a prop del dia que honoren el sant o la santa), i podeu creure que no hi regatejaven diners ni esforços per fer-la ben lluida, contractant cada any una bona cobla-orquestra, la qual els delectava amb uns bons balls i, sobretot, concerts de música clàssica, on l'assistència estava assegurada amb un bon nombre d'oients de la Vila d'Agramunt.

El que no agafava pas massa bon peu era la sardana, una minoria la ballava i una gran majoria anava a veure-la ballar o simplement escoltar-la, cosa que encara sol succeir avui en dia. Però arribà un bon dia i, possiblement animats per algú que tal

vegada ni era de Puigverd, prengueren la decisió de celebrar concurs de colles sardanistes per la festa major de l'any esmentat.

Celebrar concurs de colles en una població relativament petita i en dia feiner, hem de suposar que va ésser un repte arriscat, però se sortiren amb la seva. Des d'un principi hem de suposar que comptaven amb algunes colles de la comarca i, naturalment, amb la participació d'alguna colla de la nostra Vila, però Agramunt en aquella època estava totalment orfe de colles com també de dansaires preparats per competir. Era l'any que havia estat nomenat batlle d'Agramunt el Sr. Manuel Mazon i, tal vegada motivat pels veïns de Puigverd i veient el poc interès que hi havia per part dels sardanistes d'Agramunt, fou el mateix Sr. Mazon qui, volent fer un bé per la sardana i també per Agramunt, es cuidà de buscar i encoratjar els joves d'aquells temps.

Els assaigs varen ser molt breus i el dia del concurs, després de treballar tot el dia, cap al tard, encapçalats pel Deudat Pont

com a capdanser i els/les dansaires: Roser Feixa, Rosa Maria Morell, Josefina Riasol, Montserrat Ribera, Josep Maria Roqué i els germans Antoni i Joan Zurita, es presentaren a Puigverd més aviat per col·laborar i donar suport al concurs.

Abans de començar estaven assabentats que les colles que prenién part al concurs eren colles preparades d'anys endarrera, i també estaven mentalitzats que ells solament tenien la il·lusió de representar la Vila d'Agramunt, però en poca estona quasi que se'n va anar tot en orris. Uns moments abans de començar el concurs i per casualitats de la vida, la colla d'Agramunt portava el mateix abillament que una colla de Tàrrega i un tal Santesmasses de Guissona, que pel que va demostrar era (el qui manava) de l'organització, va confondre els uns pels altres i es va apropar als sardanistes d'Agramunt i els digué: «No us preocupeu, que abans de començar el concurs ja està tot manipulat i vos assabento de la classificació final: en primer lloc la colla de Guissona, en segon la de Tàrrega i l'última de totes la d'Agramunt.»

Això els va provocar un desencís tan gran que s'ajuntaren tots i varen anar a trobar el Sr. Mazon, que els havia acompanyat i que també era del jurat, i li digueren que ells no competien i que se'n tornaven cap a casa, la resposta de l'alcalde d'Agramunt només va ésser una: «Vosaltres a ballar, que no n'hi falti cap, i després ja veurem com anirà.»

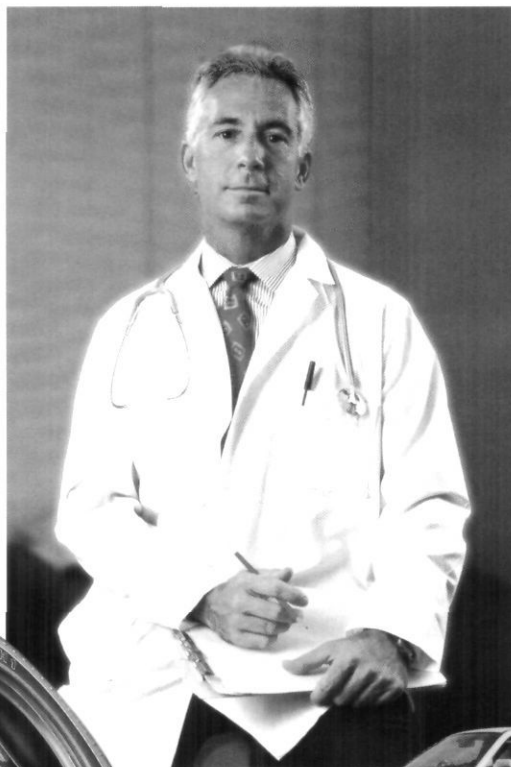
Després de les sardanes de lluiment, que per cert les van ballar bastant bé, el jurat, tot seguit, va donar a conèixer el resultat: en primer lloc es classificà la colla de Guissona, en segon la colla d'Agramunt, tercer la de Tàrrega i a continuació les restants. I per la meua part hi afegiria que si aquell membre de l'organització no hagués actuat d'aquella manera, tal vegada el cos de jurats no hauria estat tan benèvol amb la nostra colla, cosa que tampoc no va compensar el desengany que tingueren, però l'estimació a la nostra dansa ho ha superat sempre tot. I l'endemà feren l'ofrena del trofeu a la Verge dels Socors. ■

Ballada de sardanes durant la Festa Major de 1949.

VULCANIZADOS IBARZ

Hem demostrat que vetllem per la SALUT dels seus pneumàtics

El **CERTIFICAT DE QUALITAT** que **MICHELIN** ha concedit als nostres tallers és la conseqüència directa de l'experiència i professionalitat dels nostres experts, aplicada a la qualitat del servei. Això ens obliga a millorar dia a dia.

L'esperem a...

Ctra. de Tàrraga, s/n.
Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT (Lleida)

El nostre diagnòstic (1)

4 punts vitals del seu vehicle.

Els seus pneumàtics són els 4 punts de contacte del vehicle amb l'asfalt i cal vigilar estrictament la seva **SALUT**. El nostre equip de professionals li donarà un **DIAGNÒSTIC** gratuït així com la millor **RECEPTA** per al seu vehicle, sense perdre de vista el seu pressupost. La nostra **CONSULTA**, sempre oberta a la seva disposició.

El nostre èxit depèn de la seva satisfacció.
Gràcies per confiar en nosaltres.

Setmana Santa

Maria Salamiento

És increïble com havia canviat la percepció del pas del temps amb els anys, quan era petit semblava que cada dia era una eternitat. Els diumenges, en sortir de la sala dels petits del cinema «Avenida», li entrava aquella angoixa indescriptible davant la perspectiva de tota una setmana al col·legi, una setmana era una mesura gairebé inabastable, l'infinit era l'adjectiu que més s'ajustava a la percepció que ell tenia del que eren set dies quan tornava cap a casa els capvespres d'hivern. S'havia acabat el jugar a cuït i amagar per les eres, els gats del carrer podrien passejar tranquils sense patir pel cop de pedra certer, les bales de palla amuntegades al corral tornarien a ser lloc de repòs dels pardals. Ni tan sols el fresc record de les aventures viscudes de manera còmplice amb els «bons» al cinema aconseguien endolcir aquell munt de dies que tenia per endavant, durant els quals ves a saber quants mastegots del senyor Gasó li tocava rebre, quantes mofes i escarnis dels seus companys hauria d'aguantar... Però vet aquí que l'eternitat semblava que sí que tenia fi, i arribava una vegada més el dissabte, i tenia per endavant tot el temps del món per jugar a cuït i amagar, per buscar el cau dels esporuguits gats del carrer i per intentar agafar, de manera sigil·losa i traïdora, aquell pardal (sempre semblava ser el mateix) que reposava un moment damunt les bales de palla del corral i que, invariablement, arrencava el vol un segon abans que ell hi arribés, per molt àgil que fes el salt.

El diumenge anava a missa com un tràmit necessari per tal d'obtenir aquelles cinc pessetes que el feien sentir ric, voltant una estona davant de cal Setó amb el duro a la mà pensant en què

invertiria el seu capital, una bossa de conguitos? Una regalèssia? Un xiclet?... A la tarda al cinema, i just quan es fonien els aplaudiments de la canalla després de l'últim acte heroic del protagonista, tornava aquella sensació de desolació que l'acompanyava en el camí de tornada a casa amb la convicció que algú estava essent molt injust amb ell, per això no entenia com el pare repetia tan sovint allò de «collons com passa el temps!», sempre se'l mirava dues vegades per descobrir la ironia que de ben segur hi havia d'haver darrera d'aquelles paraules.

Quan començava a fer bon temps i el dia s'allargava, la vida era una mica més amable, quan sortia de les escoles amb el sol encara ben alt, anava a caçar granotes al Sió amb dos veïns seus, deien que lo Viladot les comprava per fer-ne medecines. Només una vegada aconseguiren caçar-ne una, i la van dur a la farmàcia, aquell senyor de bata blanca i figura imponent els va donar un duro, i amb ell el maldecap de com repartir-lo. També anaven al canal quan hi havia la parada per pescar crancs, i menjar-se'ls gairebé crus sota els plàtans de la banqueta. Però només eren petits tastets del que s'acostava: Les vacances de Setmana Santa.

Havia sentit dir moltes vegades al mestre que la naturalesa era sàvia, i era en aquell temps de primavera quan entenia perfectament el significat d'aquella frase; la natura preparava amb temps i fins l'últim detall el decorat del que hauria de ser l'escenari on es desenvoluparien les mil i una aventures de les vacances de Setmana Santa: tota aquella muntanya de temps per redescobrir els indrets màgics com una cova que havia servit de refugi durant

la guerra, o les cabanes dels voltants, de respondre a la crida callada que li havia estat fent durant tot l'hivern el Pilar d'Almenara dreçat dalt de la Serra esperant la seva visita, de retrobar el gust de llibertat de «pa de pardal»... Per altra banda també hi havia alguna cosa d'inquietant durant aquells dies, la mare el feia anar més vegades del que era habitual a missa, i les professons amb aquella figura mig despullada dalt de la creu amb una expressió de perpetu sofriment envoltat d'aquella penombra que sortia dels incontables ciris, li infonia un sentiment d'ineplicable tristesa, sobretot pel posat de la mare, que amb un ciri en una mà anava remugant unes frases indesxifrables que no sabia ben bé a qui anaven dirigides. El tranquil·litzava el fet que l'altra gent feia el mateix, i per això al cap d'una estona es concentrava en el ciri que duia la seva mare intentant endevinar quan cauria la pròxima gota de cera a terra. Un altre fet inexplicable d'aquella setmana era que els dies de festa (i ell sabia que era festa perquè li posaven els vestits dels diumenges) no hi havia cinema, i per ell un diumenge sense cine no era del tot un dia de festa.

Després, i a mesura que anaren passant els anys, el temps s'anà embalant, talment com una bola de neu baixant des del cim d'una muntanya, els dies, els anys anaren relliscant cada vegada més de pressa. Ja no s'adonava del pas de l'hivern a l'estiu ni de l'estiu a l'hivern. Tan aviat els camps eren curulls de roselles com els arbres es despullaven com per sorpresa. Nadal, Pasqua, Festa Major... passaven davant seu com un interminable tren amb una velocitat cada vegada més frenètica. I ara, casat i afillat, després de menjar-se la mona al mateix indret de l'any passat, i de l'altre i de feia vint anys, es troba de manera involuntària, repetida i invariable dient amb una veu que a ell mateix li recorda la del seu pare: Collons com passa el temps!

«La Bepeta» (Tu, jo, aquell. Tots)

A Carl Gustav Jung

Cada vegada ens comuniquem menys. Malgrat que parlem molt, cada vegada ens tanquem més. En ser més intel·ligents, en tenir més cultura, Josep, som més recelosos, desconfiats, creguts i/o, un tant còmodes.

Tots practiquem molt bé allò d'«El nedar i guardar la roba». I sabem també el que podem i el que no hem de dir. No ens volem complicar la vida, ni assumir cap responsabilitat, que no sigui del tot obligada.

- Precisament Bepeta, aquest és el motiu que les converses, generalment, són tan superficials, intranscendents, i fa que vivim poc menys que sempre, en total evasió.

- Sí, Josep, és com aquell que diu «No podem ser pessimistes». Aquesta frase gairebé la sentim dir sempre a persones que ho són molt, de pessimistes. El que passa és que ens sembla que dient que són optimistes, autoexigint-se com a optimistes, arriben a una mena d'auto suggestió, que acaben creient-s'ho que realment ho són, d'optimistes.

- No, i tant que no Bepeta, no és tan fàcil el ser optimista. No n'hi ha prou en dir-nos i en creure'ns que ho som, costa molt poc l'autoenganyar-nos. Potser ho semblarem i tot, però...

- Parlant d'altra Josep, els «No a l'abocador» floreixen gairebé en els balcons, cada dia n'hi ha més. Podem ser un xic optimistes, no?

- Del tot Bepeta, del tot optimistes hem de ser. Però dialoguem més i més profundament i obertament. Amb tothom i de tot. I fem més actes culturals. I PARTICIPEM-HI AMB EL MÀXIM INTERÈS. TOTS.

Agramunt, maig de 2000

Agramunt

*Agramunt el meu poema és per a tu
inoblidable poble d'aquesta terra catalana
que encara que no hi vaig néixer,
molts anys de la meua vida
els he passat sense sofriments aquí;
on aprengué... els teus costums
i rebé la calor, la simpatia de la gent,
on m'hi trobo molt feliç
i fins la meua ànima s'hi sent somrient.
Agramunt, digues-me: Què puc oferir-te
que sigui una digna recompensa per a tu?
Res no tinc en la meua pobresa
solament aquest humil poema
que avui brolla del meu cor
i ennuvola els meus ulls.
Una abraçada? Ja t'he l'he dada,
i si moro en aquesta terra,..., les meves despulles,
encara que em semblin molt poca cosa.
Com oblidar aquesta terra
on es casaren els meus fills,
on nasqueren els meus néts?
oblidar-la seria una follia.
I si un dia marxés d'aquesta terra
a la qual estimo i ella m'acull,
no seria pas jo qui ho triaria
seria perquè la mateixa vida m'ho exigiria.*

Teresa Barbáchano

(Traduïda del castellà per Pere Mora)

AGRAMUNT Tel 973 39 01 42

**Banquets
de Noces**

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Menú Musical Mensual

Marcel Simó

1r Plat

THE END IS THE BEGINNING IS THE END

(B.s.o. Batman & Robin; 1997;
Smashing pumpkins; USA)

gust a Billy Corgan líder d'aquesta formació americana

2n Plat

SOUL TO SQUEEZE

(B.s.o. Coneheads; 1993; Red hot chili peppers; USA)
gust a hard-rock

Vi de la Casa

MI MATADERO CLANDESTINO (BIG STATION)

(B.s.o. Batman & Robin; 1997; Los piratas; Espanya)
gust a pop-rock español

Postres

KODACHROME

(B.s.o. Coneheads; 1993; Paul Simon; USA)
gust a la dècada dels 70

Cafè

IS THIS LOVE

(B.s.o. In the name of the father; 1994;
Bob Marley & The Wailers; Jamaica)
gust a un clàssic del rock dins de l'estil reggae

Licor

BABY I LOVE YOU WAY

(B.s.o. Reality bites; 1994; Big mountainin)
gust a una versió original de Peter Frampton

Com llegir:

Plat: cançó
Ingredients: (àlbum; any; intèrpret, nacionalitat)
gust a: estil musical

A qui el vulgui degustar els dissabtes de 21:00 a 21:30; cada mes un menú diferent, prova'l a **Ràdio Sió 107.9 FM.**

Dolça espera

J. Pijuan

Una agradable olor m'ha tret de la somnolència. Respiro profundament. Noto que l'ambient m'embolcalla completament i m'abraça dolçament. M'impregno d'aquella sensació fins al més endins del meu ésser. obro completament els ulls al nou dia que ix. A l'instant veig que tota la família està llevada i ja es troba completament empolainada –tot indica que ja fa molta estona que estan llevats. Fan un goig inimaginable. Avui lluen els millors vestits que tenen, perquè saben que avui és un dia molt especial i hem de fer molt de goig. M'observo a mi mateixa i la visió que copso m'encanta d'allò més –i no penseu que vull presumir.

Romanem a la saleta tot esperant el moment. Grans i petits, tothom hi és present. La saleta és ben petitona, però no hi fa res. Amb una mica de paciència ens hi hem pogut encabir tots. Estem una mica estrets, mes és igual, per l'estona que hi serem no se'ns farà malbé el guarniment.

Estic neguitosa, des de fa uns quants dies que tinc una estranya sensació que em puja fins al coll. La mare em diu que estigui tranquil·la, que no passa res, que és una cosa ben normal en nosaltres quan arriben aquestes dates. M'acarona suaument. El seu tacte em tranquil·litza per moments, però interiorment persisteix el neguit. No hi puc fer res.

S'obre la porta. Una munió de gent entra dins l'estança. Ens comencen a estudiar de dalt a baix. Les seves mirades són penetrants, com si fossin agulles que es van clavant. Tinc mal pressentiment, les seves intencions em fan mala peça. Així que en un moment de distracció, quan estan ocupats mirant a una altra banda, fujo i m'amago.

No sé quant de temps he romàs amagada, però quan he sortit de l'amagatall ja no hi havia ningú a la saleta. Tothom havia marxat, grans i petits. M'envaeix una soledat colpidora i buida per dins. M'assec tremolosa en un racó tot esperant el meu destí.

S'obre de nou la porta. Aquest cop em quedo quieta al lloc tot esperant el que hagi de succeir. Se m'acosta pausada i m'esguarda amb dolça mirada. I...

Algú m'ha agafat. De cop i volta s'ha fet la foscor. Noto com un vel en els ulls que m'impedeix la visió. Intento treure-me'l de sobre, però és impossible. Paciència.

Em treuen la bena dels ulls. M'adono que em trobo dempeus sobre una taula envoltada pels quatre costats. No puc fugir. Tots em miren alegres i riallers. Jo també els observo, la mirada s'atura en el rostre d'aquell petit infant i contemplo l'admiració que desprenen aquells petits ullets que esguarden aquella grandiosa "mona" de Pasqua que tenen al davant. ■

Si et trobes perdut

pots comptar amb mi

El RACC està sempre al teu costat. Més de 500.000 socis gaudeixen de la millor assistència i d'altres avantatges i serveis.

- Assistència mecànica a tota Europa
- Assistència personal a tot el món
- Assistència sanitària urgent arreu del món, dia i nit, 365 dies l'any
- Assegurances als millors preus
- Recursos de multes gratuïts
- Assessorament en la compra de vehicles...

Fes-te'n soci. Gaudiràs de molts avantatges. Visita'ns i t'informarem.

Corresponsal RACC a Tàrraga: Av. Catalunya, 23 • Tel. 973 50 06 22

*Trobarem a faltar el teu somriure,
diu que ens deixes, te'n vas lluny d'aquí
però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí.*

Pregueu a Déu per l'ànima de

Francesca Balcells i Cases

Vídua de Ramon Marsà i Barril

que tornà a la casa del Pare, el dia 21 d'abril de 2000,
a l'edat de 82 anys.

(A. C. S.)

La seva filla, Rosa; fill polític, Miquel Bernaus; néts,
Ramon i Meritxell; cunyat, nebots, familiars, amics i
coneguts us demanen una oració per l'etern descans de
la seva ànima.

AGRAMUNT, abril de 2000

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

sió

La Revista d'Agramunt
i de la Ribera del Sió

Subscriuiu-vos-hi!

Club Billar Agramunt

P. Mora

• Campionat Social de Billar, Modalitat Tres Bandes

El diumenge, 16 d'abril, va finalitzar el Campionat Social de Billar, Modalitat Tres Bandes que havia començat el dia 14 de febrer. Aquesta competició ha estat molt interessant i compromesa degut al difícil que resulta l'aconseguir la carambola a tres bandes en aquesta modalitat, en la qual, els jugadors participants han desenvolupat les següents particularitats de joc i consegüents resultats:

1a Categoria A

1r Ignasi Aragon, 14 punts; 2n Francesc X. Noró P., 9 p.; 3r Josep Maria Cuñat, 5 p.; 4t Laureà Giménez, 4 p.; 5è Joan Llurba, 4 p.

Ignasi Aragon acabà el campionat guanyant totes les partides i demostrant ser el més regular de la competició. El segon lloc fou ocupat per Francesc X. Noró P., qui ha demostrat tenir una molt bona tècnica en aquesta difícil modalitat de tres bandes, però li ha mancat la

regularitat necessària en aquest tipus de competició. La tercera plaça ha estat per Josep Maria Cuñat en dura pugna amb Laureà Giménez i Joan Llurba.

1a Categoria B

1r Ramon Coscollola, 11 punts; 2n Joan Viladomat, 8 p.; 3r Jesús Martín, 7 p.; 4t Josep Maria Ribó, 6 p.; 5è Ramon Penella, 5 p.; 6è Nicomedes Verdejo, 3 p.; 7è Miquel Noguera, 2 p.

Aquesta categoria ha estat dominada de principi a fi per Ramon Coscollola, qui només ha cedit un empat en tot el campionat. La lluita pels altres llocs del podi ha estat molt més igualada i fins a l'última, que enfrontava Joan Viladomat amb Jesús Martín, no es decidí el sots-campionat a favor del primer.

2a Categoria

1r Miquel Huguet, 12 punts; 2n Narcís Balagueró, 12 p.; 3r Mateu Escolà, 9 p.; 4t Joan Pampalona, 6 p.; 5è Miquel Pla,

6 p.; 6è Deudat Pont, 5 p.; 7è Pasqual Castellà, 5 p.; 8è Rossend Badia, 1 p.

La millor mitjana general donà el campionat a Miquel Huguet, qui ha estat un just guanyador per davant de Narcís Balagueró que ha demostrat, un cop més, la seva habilitat en aquesta costosa modalitat. La tercera posició fou clara per Mateu Escolà a qui li va molt bé aquesta modalitat.

3a Categoria

1r Miquel Ripoll, 10 punts; 2n Francesc Xavier Noró, 10 p.; 3r Josep Maria Canosa, 8 p.; 4t Miquel Palomino, 8 p.; 5è Jaume Pla, 7 p.; 6è Ramon Vilalta, 6 p.; 7è Joan Ribalta, 5 p.; 8è Pere Boncompte, 2 p.

En un campionat molt disputat, Miquel Ripoll va acabar imposant-se, gràcies a la seva millor mitjana general, per davant de Francesc X. Noró, qui havia començat molt bé el campionat, però al final no va imposar el seu joc. La tercera plaça va ser per Josep Maria Canosa, també empatat a punts amb Miquel Palomino.

4a Categoria

1r Oriol Pla, 14 punts; 2n Ismael Mulet, 14 p.; 3r Josep Vidal, 12 p.; 4t Josep Lluís Marina, 10 p.; 5è Agustí Gili, 10 p.; 6è Antoni Penella, 8 p.; 7è Francesc Ros, 8 p.; 8è Lluís Roig, 6 p.; 9è Òscar Ginestà, 5 p.; 10è Pere Mora, 3 p.

D'entre els 10 participants en aquesta categoria, cinc debutaven per primer cop en la modalitat de tres bandes, i el cert és que no els va anar gens malament, ja que al final, tres d'aquests debutants acabaren ocupant els primers llocs de la classificació. El jove jugador Oriol Pla va ser un digne campió d'aquesta contesa i aconseguí, a més, la millor mitjana general. Molt bé també pel jove Ismael Mulet, qui empatà a punts amb el primer classificat en el seu debut en competició. La tercera plaça fou pel veterà Josep Vidal per davant de Josep Lluís Marina, que tot i disputar un extraordinari campionat, no fou prou regular per accedir a les posicions d'honor.

Així que amb aquestes interessants vicissituds acabà aquest significatiu i combatiu campionat. I també fem avinent que una vegada acabat el Campionat Infantil, que encara s'està celebrant, en donarem, així mateix, oportuna i detallada notícia. ■

D'esquerra a dreta: Ignasi Aragon, Ramon Coscollola, Miquel Huguet, Miquel Ripoll i Oriol Pla guanyadors de les diferents categories.

C.H.A.

Club Handbol Agramunt

HANDBOL MASCULÍ

2a Catalana Sènior masculí - AGRAMUNT MANCORÓS, SL

Resultats:

1-4-00	Agramunt	26	Sant Joan Despí	21
8-4-00	Súria	24	Agramunt	26
15-4-00	Agramunt	28	Polinyà	25

S'ha consumat el descens de l'equip sènior masculí de 2a a 3a catalana, encara que solament hagi estat per tres punts. L'esforç final no ha servit per salvar la categoria.

Ara és el moment de fer pinya, obtenir bons resultats a la copa federació i plantejar-se la propera temporada.

COPA FEDERACIÓ:

29-4-00	Agramunt	31	Andorra	27
---------	----------	----	---------	----

Juvenil Masculí 2a catalana - AGRAMUNT PRETENSATS CUÑAT, SL

Resultats:

8-4-00	Agramunt	39	Franqueses	24
15-4-00	Cambrils	29	Agramunt	20

El partit desastrós dels juvenils en la pista del Cambrils ha esdevingut la seva eliminació de la fase d'ascens a la categoria catalana preferent.

Cal remarcar la meritòria temporada que han dut a terme els joves jugadors del Club, però l'esport és així i no serveixen les

lamentacions i, per tant, és necessari continuar lluitant per assolir nous objectius.

Cadet Masculí - AGRAMUNT CONSTRUCCIONS SABALL, SCP

Resultats:

1-4-00	Agramunt	24	Tarragona	25
8-4-00	Pardinyes	27	Agramunt	20
15-4-00	Andorra	25	Agramunt	24

Ha estat una bona experiència i preparació, aquesta lligueta de copa que ha disputat l'equip cadet masculí, per afrontar amb garanties la fase territorial dels jocs escolars de Catalunya, en la qual els desitgem que obtinguin uns bons resultats.

HANDBOL FEMENÍ

Sènior femení - AGRAMUNT COMPANY UNIVERSAL TIES, SL

Resultats:

8-4-00	Agramunt	22	La Garriga	18
15-4-00	Vilamajor	12	Agramunt	17
29-4-00	Agramunt	28	Tarragona	25

Golejadores: Mònica 32, Judith L. 7, Sandra 2, Miriam 3, Sílvia Q. 5, Sílvia F 1, Judith M. 4, Olga 2, Ivette 3, Neus 2.

Impressionant inici de la fase d'ascens de l'equip sènior femení que lidera el grup B en solitari, demostrant partit rera partit la seva clara superioritat envers la resta d'equips.

Aquesta superioritat està fonamentada en el bon sistema defensiu que s'utilitza on les jugadores d'Agramunt s'esforcen al màxim, el que facilita la realització de ràpids contraatacs que no poden aturar els equips contraris.

La segona volta marcarà si es continua en aquesta línia de joc i s'assoleix el primer lloc de la classificació final i per tant, l'ascens directe a primera catalana, o bé caldrà lluitar en una eliminatòria amb el segon del grup A.

Juvenil Femení - AGRAMUNT CONSTRUCCIONS BLANCO-ROVIRA, SL

Resultats:

1-4-00	Gavà	22	Agramunt	17
--------	------	----	----------	----

S'ha finalitzat la lligueta regular i ara el proper mes de maig s'iniciarà la copa catalana, mitjançant un tipus de competició nou en el qual hi haurà grups de quatre equips a una sola volta.

El quinze d'abril l'equip juvenil i l'equip cadet es varen desplaçar a la localitat de Perelló (Tarragona), on van disputar el torneig de la Fira de la Mel amb els equips locals. Els dos equips agramuntins varen obtenir la victòria i se'n varen endur dos magnífics trofeus. ■

Franquícia

Gotta, la cadena de perfumeria i neteja, amb 20 punts de venda a Lleida i província, amplia la xarxa d'establiments.

Busquem franquiciats per obrir botiga a les següents poblacions:

Tàrrega, Cervera, Bellpuig, Agramunt i Artesa de Segre

Necessitem que vostè disposi d'un local de 150m2 aproximadament, ben ubicat i experiència de venda al públic en aquesta o altra activitat.

Interessats:

GOTTA · Tel. 973 79 04 00
Ctra. N-II Km. 454 · 25180 Alcarràs (Lleida)

gotta
PERFUMERIA • NETEJA

Camins de l'Urgell

A peu i amb BTT

La Ribera del Sió

Recorregut molt suau pels Plans de Sió i part de la seva ribera. Cal destacar el romànic de Bellver, Ossó, Montfalcó, Puigverd i Castellnou, així com la torre romana d'aquest últim.

Distància: 16,400 km
 Temps: 4h 6' a peu
 Desnivell: + 120 m

Km 0,000 Sortim de Puigverd a la plaça Pla de la Segla. Baixem per l'avinguda del Sió.

0,300 Carretera L-303. La creuem (pal indicador).

0,580 Bifurcació. Anem a l'esquerra.

0,880 Bifurcació. Anem a l'esquerra.

2,150 Bifurcació, anem a la dreta.

2,600 Deixem la pista al costat d'un enllosat natural i agafem un corriol que surt a la dreta entre alzineres. (Cal estar al cas de les marques).

2,800 Cementiri. Pista al poble.

2,970 Carretera. La creuem i pugem a Montfalcó d'Agramunt.

3,200 Sortim del poble al costat d'una casa blanca (pal indicador).

3,380 Bifurcació. Anem a la dreta.

3,700 Bifurcació. Anem a la dreta en direcció sud.

3,900 Cruïlla al mig d'uns camps. Anem a l'esquerra.

4,130 Cruïlla. Anem a la dreta.

4,800 Cruïlla. Seguim recte.

5,900 Cruïlla darrera una masia. Creuem en la mateixa direcció.

6,280 Nova cruïlla. Seguim a l'esquerra.

6,400 Cruïlla al costat d'una cabana. Anem a l'esquerra ja en direcció a Bellver d'Ossó. Pal indicador.

7,200 Cruïlla. Seguim recte.

8,780 Carretera L-303. La creuem i pugem per pista asfaltada.

9,500 Un cop entrats al poble, pugem a l'església romànica, s.XIII, bona vista dels Plans de Sió.

9,700 Sortim del poble en direcció a Ponent per la pista que ens durà a Ossó de Sió (pal indicador).

10,850 Carretera, anem a la dreta tot entrant a Ossó.

11,000 Plaça de l'Església. Sortim en direcció al cementiri.

11,580 Bifurcació. Deixem la carretera poc després del cementiri i baixem a la dreta en direcció al riu. Pal indicador.

11,910 Pont a sobre del riu Sió.

12,280 Bifurcació, a sota de Peraltas. Anem a l'esquerra (pal indicador) i a pocs metres nova bifurcació, també a l'esquerra tot baixant.

13,900 Entrem a Castellnou. Plaça amb antic molí i una bàscula. Anem pel primer carrer a la dreta, tot pujant trobem una bella torre romana i més endavant una ermita romànica.

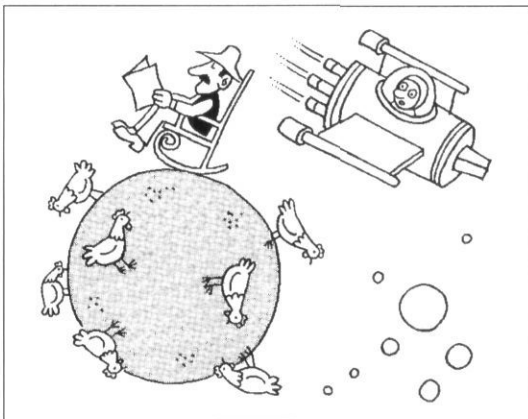
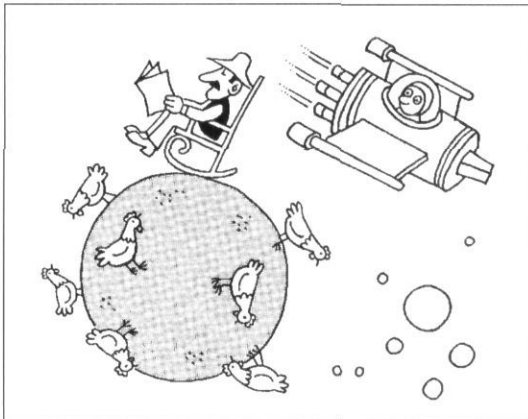
14,000 Dipòsit d'aigua. Anem a l'esquerra per un camí asfaltat tot baixant.

14,230 Sortim de Castellnou direcció a Puigverd (pal indicador).

15,780 Cruïlla al costat d'una granja. Anem a l'esquerra i entrem a Puigverd pel Raval de Castellnou.

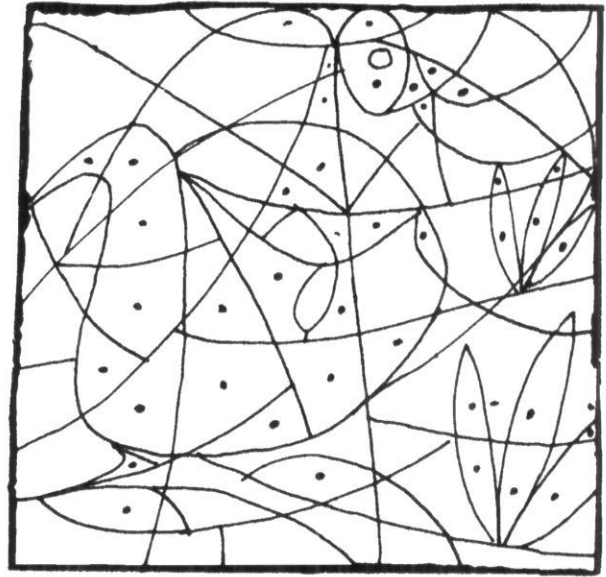
16,400 Plaça Pla de la Segla.

LES 7 DIFERÈNCIES

VISUAL

Ompliu de negre els espais assenyalats amb un punt.

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

jar	men	Amb	va
és	que	bé	tot
no	puix	la	ta
ta.	ma	ta,	pa

Solució al PAS AL REI,
per P. R.:

Amb tot va bé la patata,
puix és menjar que no mata.

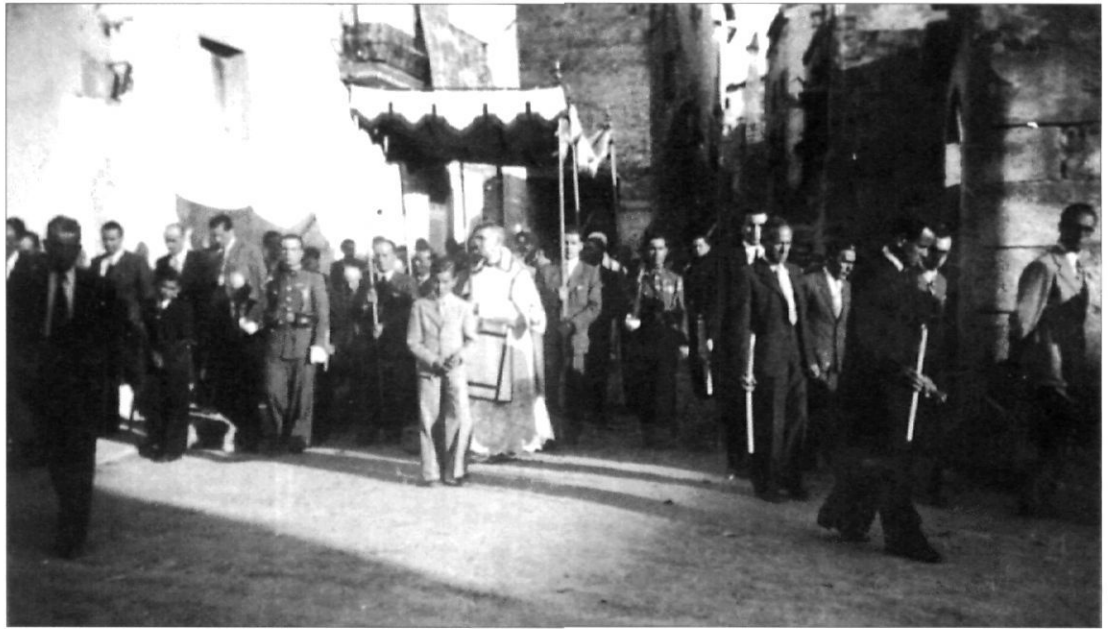
L'ACUDIT D'EN CREUS

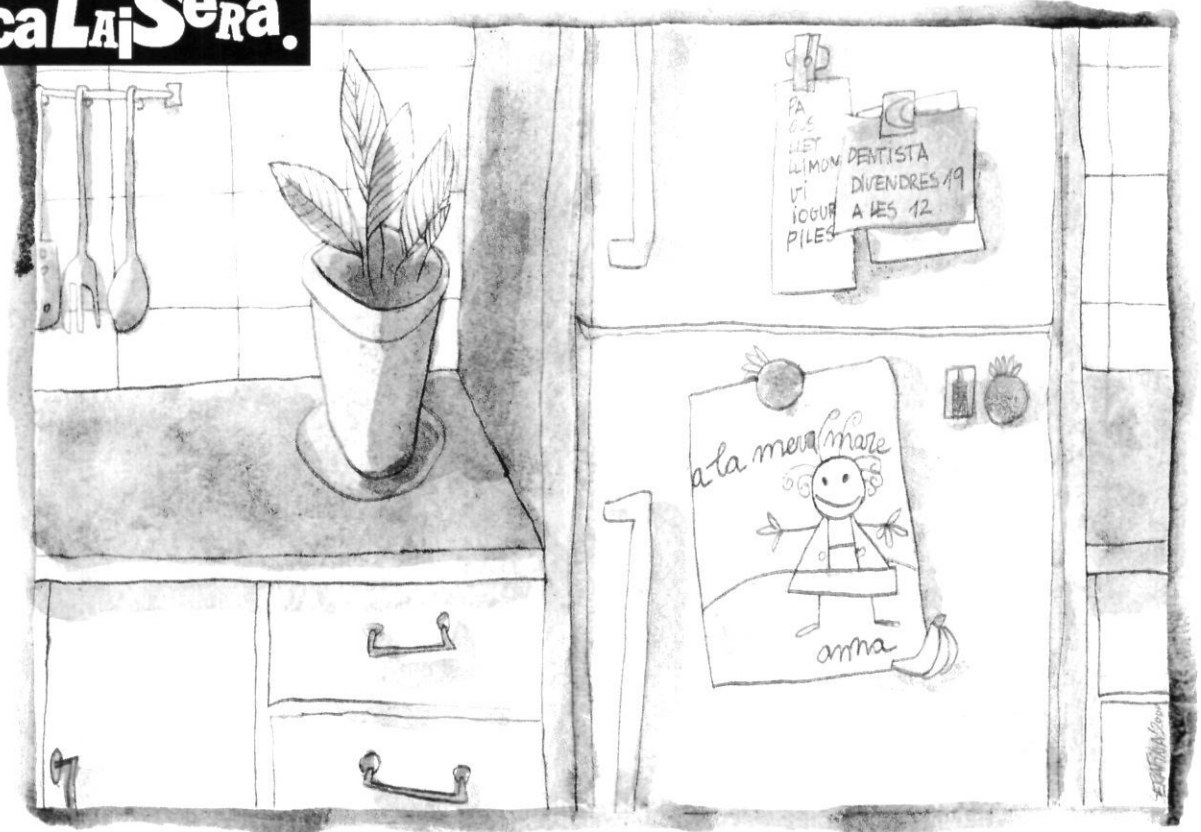
CREUS MZ-00

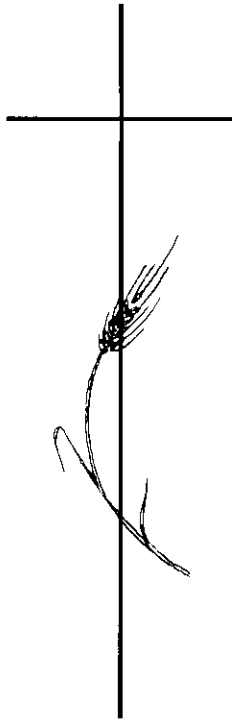
- Però Bepet!! Què fas...?
- No em dius sempre que quan els trobem faci «la cova»...

Durant dècades, algunes de les celebracions religioses ocupaven un lloc preeminent en la vida social d'Agramunt. Aquest és el cas, per exemple, de les processons. La IMATGE d'aquest mes correspon a una processó de Corpus. A més dels fidels, molt nombrosos, hi eren presents les autoritats, fins i tot els directors de banca, i la força pública, la Guàrdia Civil, vestida de gran gala. Segur que els joves no s'ho acaben de creure.

La caLa i SeRa.

Jaume Justé i Corres

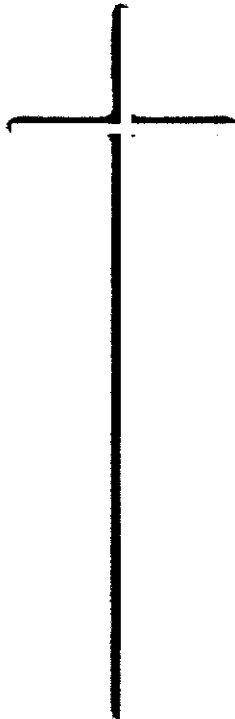
descansà en la Pau del Senyor, el dia 19 d'abril de 2000,
a l'edat de 88 anys, rebuts els Sants Sagraments

E. P. R.

Els seus apenats: esposa, Dorotea Carrera Miralles; filloles, Maite i Núria; cunyada, nebots, cosins i la família tota, us agrairan un record i una oració pel descans de la seva ànima.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, abril de 2000

Rosita Serra i Boneta

VÍDUA DE VENTURA ALBAREDA

que morí cristianament el dia 8 d'abril de 2000,
als 82 anys d'edat.

E. P. R.

La família agraeix les mostres de condol rebudes i dóna les gràcies molt especialment a les cuidadores de la Residència que amb tan de carinyo l'han acompanyat aquests darrers anys.

TROBAREM A FALTAR EL TEU SOMRIURE

AGRAMUNT, abril de 2000

Comissió de Govern, 4-04-2000

IMPOST VEHICLES TRACCIÓ MECÀNICA

S'acordà concedir les bonificacions sol·licitades de conformitat amb l'ordenança fiscal núm. 4 de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, per ésser vehicles de més de 25 anys d'antiguitat als següents titulars:

- Al Sr. Ricard Ariet i Bernaus
- Al Sr. Agustí Camarasa i Amella
- Al Sr. Ramon Riudeubàs i Vidal

DEVOLUCIÓ FIANÇA

S'acordà retornar a l'empresa PAVIMENTACIONS DE LA NOGUERA, SL, la garantia definitiva de les obres d'urbanització del Carrer de Bassabous de Donzell, l'aval ascendeix a la quantitat de 227.472 PTA.

SERVEI DE BAR FESTA SANT JOAN

S'autoritza a l'Agrupació Sardanista "Barretina", a la realització del servei de bar de la festa de Sant Joan, conforme a les indicacions de la Regidoria de Festes.

Comissió de Govern, 18-04-2000

ENLLUMENAT PÚBLIC, EXPEDIENT 227/2000

S'autoritza l'encesa de l'enllumenat públic del sector centre de la CC-240 de les matines dels divendres als dissabtes, des del 28 de maig fins al 3 de setembre, per tal de facilitar l'accés del públic a la instal·lació Wai-kiki.

Tanmateix, s'autoritza la col·locació de 7 banderoles, a les faroles del marge dret de la Ctra. de Tàrrrega CC-240.

OCUPACIÓ VIA PÚBLICA AMB TAULES I CADIRES

Es va prendre l'acord d'autoritzar l'ocupació de la via pública

amb taules i cadires als titulars dels establiments que seguidament s'indica, així com el lloc d'ubicació:

<i>Titular establiment</i>	<i>Via pública</i>	<i>Taules</i>	<i>Cadires</i>
Establiments ESA, SL	Ctra. de Tàrrrega	5	20
Maria Rosa Puig i Garriga	Av. J. Mestres	2	6
Ramon Pampalona i Mora	Plaça Mercadal	6	22
Maria Glòria Padullés i Vidal	Plaça Mercadal	4	16
Carlos Gil i Ortiz	C. Àngel Guimerà	4	16
Josep Rúbies i Fontanet	Plaça del Pou	7	30
Víctor Martí i Mora (Sincron)	Ctra. de Tàrrrega	8	32
Francesc Trepai i Barceló	Baixada Mercadal	1	4
Concepció Pintó i Isanta (La Repesca)	C. Firal	3	12
Josep Carreras i Roca	Av. M. Jolonch	7	23

Tanmateix, es van establir una sèrie de condicions d'ocupació de la via pública.

L'ocupació s'autoritza des de l'1 de maig i fins el 30 d'octubre de 2000.

D'altra banda, amb motiu de les festes de Sant Cristòfol, Festa Major i Fira del Torró, s'haurà de deixar lliure l'espai en cas de realitzar activitats en els indrets autoritzats.

CERTIFICACIÓ

S'aprovà la Certificació número 1, de les obres de reforma i ampliació de l'enllumenat públic a la travessia est-oest d'Agramunt, sector A, lliurada per l'Enginyer Tècnic Industrial, el Sr. Josep Borda i Pijuan, i executades per l'empresa INELSA, per un import de 3.019.227 PTA.

ARRANJAMENT PARQUET DEL PAVELLÓ MUNICIPAL

S'acordà contractar l'empresa Parquets J. Nadal, SL, per a procedir a la substitució d'aproximadament 300 m² de parquet i la seva corresponent sub-base, de conformitat amb la memòria tècnica presentada, per un import de 3.758.400 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 2000.

REHABILITACIÓ FAÇANA PRINCIPAL DE L'AJUNTAMENT

S'aprovà les despeses de la segona fase de les obres de rehabilitació de la façana principal de l'edifici de l'Ajuntament d'Agramunt, amb un pressupost d'execució per contracta que ascendeix a la quantitat de 9.950.000 PTA.

Tanmateix, es va aprovar l'adjudicació les obres esmentades a l'empresa Plana Batlle, SL.

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ DEPARTAMENT DE TREBALL

S'acordà concórrer a la convocatòria per a la concessió de subvencions per a l'any 2000, pels projectes que tot seguit s'esmentaran, destinats la contractació de treballadors desocupats.

S'aprovà els projectes: del servei de suport ►

FOTO: AJUNTAMENT

Arranjament del ferm de l'antiga bàscula per a zona d'aparcaments.

◀ a la Biblioteca Municipal, del servei de manteniment i neteja de les instal·lacions municipals, del servei de promoció de la Fira del Torró i Xocolata a la Pedra, del servei de suport al centre d'educació infantil de 1r. cycle "Nins" i del servei d'informació de la revisió de les normes subsidiàries de l'oficina dels serveis tècnics.

XIII ANIVERSARI DEL CASAL D'AVIS D'AGRAMUNT i COMARCA

S'acordà concedir una subvenció de 30.000 PTA al Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca, com ajut a les despeses d'organització del XIII aniversari de la seva fundació, el proper dia 23 de maig, que seran a càrrec del vigent pressupost de 2000.

DISTRIBUCIÓ DE LA PARTIDA 511.468 DEL PRESSUPOST DE 2000

S'acordà liquidar al nucli agregat de Mafet per a les despeses del consultori mèdic la quantitat de 55.000 PTA corresponents a la liquidació de l'any de 1999, amb càrrec al vigent pressupost de despeses de 2000.

Tanmateix, liquidar al nucli agregat de Montclar per a les despeses del consultori mèdic i del col·legi públic la quantitat de 265.000 PTA, corresponents a la liquidació de l'any de 1999, amb càrrec al vigent pressupost de despeses de 2000.

LLICÈNCIA OBRES 95/2000

S'acordà concedir la llicència d'obres a la Comunitat de l'Eixample del Sió , núm. 6 corresponent a l'Av. dels Esports, 6, segons les condicions fixades per l'Ajuntament.

AUTORITZACIÓ OBERTURA DE FINESTRES

S'acordà concedir al Sr. Joan Carles Escolà i Valls, l'obertura d'unes finestres a l'edifici confrontant al CEIP Macià-Companyys, d'acord amb les condicions establertes per l'Ajuntament.

LLICÈNCIES D'OBRES

ESTEVE GARRABOU I BRILS, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. C. del Raval de Puigverd.

JOSEP SOMIÓ I SALSE, per canviar la canalera de la casa. Pl. de l'Amball.

LLUÍS ROIG I ARTIGAS, per a la connexió d'aigua potable. C. dels Estudis Nous.

MONTSERRAT VILALTA I RECASENS, per enrajolar una part de la casa. Pl. de Baix.

FECSA ENHER, SA, per fer unes rases per connectar cables elèctrics. Polígon Industrial.

JOSEP M. FIGUERA CAMATS I PILAR FIGUERA VILA, per a la connexió d'aigua provisional per obres i un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. C. del Molí Vell.

TERESA BOIXADERA I CASTELLÀ, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram i la connexió d'aigua per obres. C. de la Ronda del Molinal.

INDÚSTRIES JOVÉ I BALASCH, per fer un tancat al voltant del solar amb tela. Av. de la Generalitat.

JOAN CAMA I SIMÓ, per rebaixar la vorera del davant del garatge. C. del Passeig Nou.

DEUDAT PONT I BRESCÓ, per enrajolar la cuina, canviar el mobiliari i enrajolar el menjador. Pl. de l'Amball.

RAMONA PIQUÉ I PINTÓ, per arranjar una escaleta del balcó. Ctra. de Cervera.

ANTÒNIA CAÑADAS I GARCÍA, per a la col·locació d'un rètol publicitari adossat a la paret. C. de la Vilavella.

AGRAMUNT BUILDING, SL, per a la connexió d'aigua potable. C. dels Estudis Nous.

JOSEP MARIA BALASCH I VILARÓ, per canviar el mobiliari i enrajolar les parets de la cuina. Av. de Catalunya.

JOSEP TARRAGONA I VILA, per canviar el mobiliari de la cuina. C. de la Barretina.

ESTABLIMENTS ESA, SL, per reforçar la caseta de l'equip de so, arranjar el terra de la terrassa i reparar el taulell de les begudes. Ctra. de Tàrrrega.

MARGARIDA CHAVES I GIROL, per a la instal·lació d'un rètol i canviar la porta d'entrada existent per una de fusta. Av. de Jaume Mestres.

JOAQUIM CARRASCO I BERNAL, per canviar els bastiments de sis finestres. C. dels Teixidors.

MANUEL ERENCIA I TERESA CONDAL, per a la ocupació de la via pública. C. de la Sabateria de Baix.

FECSA ENHER, SA , per obrir tres metres de rasa per connectar cables elèctrics. Polígon Industrial.

ROSER CLUET I CLUET, per a la connexió d'aigua potable. C. del Camí Vell de Mafet.

RAMON LLANES I SOLANES, per repassar la teulada. C. del Raval de Sant Francesc.

MARGARET PALOU I TUGUES, per a la instal·lació d'envans pluvials a l'exterior de la casa. C. de la Ronda dels Comtes d'Urgell.

JOSEP ESPINAL I MORROS, per arrebossar la façana de la casa. C. de Pau Casals.

MIQUEL MARQUILLES I VALLS, per repassar 40 m² de la teulada de la casa. C. del Raval de Sant Francesc.

JOSEP MARIA ROQUÉ I MORA, per pintar la façana de la casa de color beige. C. de la Portalada.

JOSEPA CORTS I NAVARRO, per rebaixar dues voreres del davant de la casa. C. dels Estudis Nous.

JOSEP MARIA VILELLA I CAMATS, per un gual permanent. C. del Clos.

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL, per a l'arranjament del camí d'Almenara Alta a la Fuliola i del camí de Castellserà, La Fuliola, El Tarròs i Tornabous.

ESTEVE GARRABOU i BRILS, per a la construcció d'un habitatge unifamiliar aïllat. C. del Raval de Puigverd.

JOSEP MARIA FIGUERA i CAMATS i PILAR FIGUERA i VILA, per a la construcció d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres. C. del Molí Vell.

TERESA BOIXADERA i CASTELLÀ, per a la construcció en una primera fase, dels fonaments i l'estructura d'un habitatge unifamiliar aïllat. C. de la Ronda del Molinal.

FECSA ENHER, SA, per a la instal·lació d'una línia subterrània de mitja tensió a l'estació transformadora. Partida Fontanilles.

FARINERA ROCA, SA, per fer l'aixecament d'una coberta, amb augment de volum edificat d'una nau destinada a magatzem. C. de la Ronda dels Comtes d'Urgell.

ALBERT PIJUAN i SAMARRA, per a l'ampliació de la llicència d'obres per a la construcció d'una explotació porcina. Partida Plantes.

IMMA PLA i CUÑAT i JAUME MATEU i SANGRÀ, per a l'enderroc i la posterior construcció d'un edifici. Pl. de l'Hospital.

Escola Municipal de Música

OBERTA LA MATRÍCULA DEL CURS 2000/2001

Tots els interessats podeu passar a demanar més informació a les oficines de l'Escola **fins el dia 16 de juny**.

Horari: de 6 a 8 de la tarda

Curs de sensibilització per a nens i nenes de 5 anys!!

El curs vinent l'Escola de Música es traslladarà a l'edifici de les escoles del Passeig. Allí gaudirem de més espai i millors condicions per desenvolupar la nostra tasca.

Aquest fet permetrà ampliar l'oferta educativa de l'Escola en diferents àmbits.

De tots ells, el que més positivament pot influir en el desenvolupament pedagògic dels futurs músics, és la incorporació precoç al desvetllament de la sensibilitat musical.

El treball que es durà a terme amb aquests nens i nenes de 5 anys, estarà basat en el joc com a eina fonamental per a desenvolupar totes les seves capacitats musicals.

Veniu a l'Escola de Música

NÍNOLS CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

MARIA ROSA PUIG i GARRIGA. Nínol núm. 48. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

TERESA PICANYOL i FERRER. Nínol núm. 49. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Tanmateix, s'acordà concedir el canvi de nom dels drets funeraris dels nínols núm. 103 i 104 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús del Cementiri Municipal, per successió hereditària, del Sr. Francesc Boncompte i Ribalta, anterior titular, al Sr. Pere Boncompte i Alsedà, de conformitat amb l'establert en l'article 9è. de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

LÀPIDES CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, Llicència Municipal per col·locar les làpides al Cementiri que a continuació s'indica:

SOL·LICITANT: Teresa Cortes i Salut

TITULAR NÍNOL	NÍNOL núm.	GALERIA
Teresa Gil i Camps	18	Ntra. Sra. Dolors
Teresa Gil i Camps	19	Ntra. Sra. Dolors
Maria Mianes i Sabanés	36	Ntra. Sra. Dolors
Dolors Fernández i Fernández	38	Ntra. Sra. Dolors
Carme Morà i Beleta	39	Sant Joan

CREU CEMENTIRI

S'acordà concedir previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, Llicència Municipal per col·locar la creu al Cementiri que a continuació s'indica:

SOL·LICITANT: Teresa Cortés i Salut

TITULAR: Antoni Rodríguez i Fernández

SITUACIÓ: Parcel·la núm. 6

■ POLICIA LOCAL:

per a qualsevol cas d'emergència o problema de circulació podeu telefonar al número següent: **Tel. 670 23 43 94**

En horari d'oficina: **Tel. 973 39 07 96**

■ BIBLIOTECA MUNICIPAL D'AGRAMUNT:

L'adreça de la Biblioteca Municipal és: Bda.del Mercadal, 9

Tel. 973 39 25 83

■ SERVEI WEB «AGRAMUNT» PER INTERNET:

L'adreça del Web d'Agramunt és la següent:

<http://www.svt.es/agramunt>

I l'adreça del correu electrònic (e-mail) és la següent:

agramunt@svt.es

■ GUARDERIA MUNICIPAL:

El telèfon del servei de Guarderia és el següent:

Tel. 973 39 16 82

■ RESIDÈNCIA GERIÀTRICA «MAS VELL»:

Tel. 973 39 16 92

JUNY: Mes de 30 dies, sisè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 19h 18m
 El dia 30 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 19h 28m
 El dia 21 és el solstici d'estiu, el dia més llarg de l'any.
 Entrem a aquesta estació a la 1h 47m de la matinada.
 Avui el sol entra a la constel·lació de CÀNCER.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Temps de segar. Antigament se servien, per segar, de la falç, del volant i de la dalla. La més antiga d'aquestes eines és la falç, i encara la forma més arcaica la falç dentada, usada en molts indrets només per les dones.

La falç dentada havia estat general als pobles mediterranis, ja se'n servien els egipcis, els grecs i els romans. Amb aquesta falç se segava estirant i fent força; per tal que la mà no s'escorrés en estirar, al cap del mànec hi havia una revora. Amb la mà esquerra, resguardada amb l'esclopet de fusta per no tallar-se, agafaven el menat d'espigues, que després tallaven prement la tija amb la falç. El volant té més fulla i és tot ell més gros; les espigues es tallen a cops, sense necessitat d'agafar-les. Amb el volant se sega més de pressa, cal més esforç i, per tant, no era feina pròpia de dones. Els segadors portaven el volant penjat al coll i per tal de no fer-se mal portaven el tall resguardat amb un embós, bastonet flexible que encaixava perfectament amb la fulla esmolada. També portaven l'esclopet per protegir-se la mà esquerra mentre tallaven el cereal. Els volants probablement van ser portats de França els primers anys del segle XIX. La dalla per segar sembla ser que també va venir de França a finals del mateix segle, i la tècnica de dallar és força diferent de les altres que hem explicat.

Quan segaven amb falç, per cada tres segadors anava una lligadora que lligava les garbes segades; però quan amb el volant es va més de pressa, calia una lligadora per cada dos segadors. Per lligar les garbes es feien els cordills de les mateixes branques que se segava, o si la palla era molt seca es feien servir branques de sègol que és molt més corretjós i no es trenca. Per fer el lligat s'utilitzava el garrot, fet de fusta de lledoner i punxegut i que els lligadors portaven a la cintura. A les hores de més sol s'havia de parar de lligar ja que es trencaven les espigues, per això els segadors sortien a lligar de bon matí quan la palla era humida de la rosada.

Diu el blat:

— Amb poc gra o amb molt gra,
 pel juny m'has de segar.

Dia 4: L'Ascensió del Senyor.

Dia 11: Pasqua Granada o de Pentecosta.

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 2 a les 12h 14m
 Quart creixent ◐ el dia 9 a les 03h 29m
 Lluna plena ● el dia 16 a les 22h 27m
 Quart minvant ◑ el dia 25 a la 1h 00m

Dia 13: Sant Antoni de Pàdua. Era un sant molt venerat a Catalunya i el tenien com advocat i patró els mestres de cases. També era invocat per fer tornar les paus als matrimonis desavinyats.

Dia 24: La nativitat de sant Joan Baptista.

Dia 25: Santíssim Corpus Christi.

Dia 29: Sant Pere i sant Pau, apòstols.

EFEMÈRIDES DEL MES:

18 de juny de 1238. El comte d'Urgell concedeix a la vila d'Agramunt el privilegi de poder administrar justícia davant de les portes de l'església major. En morir el 1231 la comtessa d'Urgell, Aurembiaix, sense fills, s'extingia la dinastia urgellenca descendent de Guifré el Pelós. El seu cosí Ponç de Cabrera, va reclamar el comtat d'Urgell per a ell i la seva família, però se'l va quedar el rei Jaume I. En vistes d'aquest fet, Ponç de Cabrera s'ajuntà amb el comte de Foix, el de Pallars i altres senyors i va declarar la guerra al rei per tal de fer valer els seus drets. Comença així un nou període de lluites al comtat. La contenda es va allargar, arruinant el país, fins que finalment els dos bàndols van acceptar la mediació del bisbe d'Urgell, Ponç de Vilamú i del de Lleida, Berenguer d'Erill. Finalment l'acord va arribar el 21 de gener de 1235 a la ciutat de Tàrraga: Jaume I mantenia la propietat sobre el comtat d'Urgell, però el concedia en feu a Ponç de Cabrera, reservant-se, però, la ciutat de Lleida com una concessió feta per Aurembiaix, i també la de Balaguer. El conveni establia que tots dos podien usar el títol de Comte d'Urgell.

Restablerta la pau, el comte Ponç de Cabrera convertí la vila d'Agramunt en la capital de fet del comtat, i seguint l'exemple dels seus antecessors li va concedir nous privilegis. Per això a 14 de les kalendes del mes de juliol (18 de juny) de 1238, va signar una acta en la qual constava que en cas de delictes, els prohoms de la vila d'Agramunt podrien constituir el tribunal per jutjar-lo davant de les portes de l'església major. Aquest privilegi es trobava escrit en un pergami catalogat amb el núm. 73 de l'Arxivi Municipal d'Agramunt, del qual se'n va perdre la pista el 1938. Cal recordar que actualment a la ciutat de València es manté un privilegi semblant al nostre, i el Tribunal de les Aigües encara imparteix justícia davant del portal major de la catedral.

R. Bernaus

Demografia

(Mes d'abril de 2000)

NAIXEMENTS

Paula Hernández i Ramírez Dia 7
 David Talavera i Cama Dia 16

DEFUNCIONS

Francesc Tallaví i Miralles 81 anys, dia 4
 Rosa Serra i Boneta 82 anys, dia 8
 Jaume Fusté i Torres 88 anys, dia 19
 Francesca Balcells i Cases 82 anys, dia 21
 Joan Escolà i Pla 72 anys, dia 26

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'ABRIL

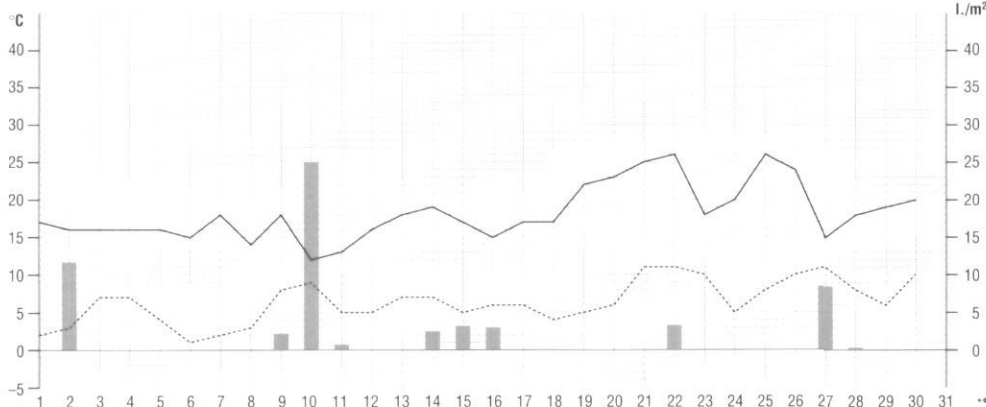
Dia 2	11'7 l./m ²
Dia 3	Inapreciable
Dia 8	Inapreciable
Dia 9	2'2 l./m ²
Dia 10	25'0 l./m ²
Dia 11	0'7 l./m ²
Dia 14	2'5 l./m ²
Dia 15	3'2 l./m ²
Dia 16	3'0 l./m ²
Dia 18	Inapreciable
Dia 22	3'3 l./m ²
Dia 23	Inapreciable
Dia 26	Inapreciable
Dia 27	8'5 l./m ²
Dia 28	0'3 l./m ²
TOTAL	60'4 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'ABRIL

Màxima del mes 26°, dies 22 i 25
 Mínima del mes 1°, dia 6
 Oscil·lació extrema mensual 25°
 Mitja de les màximes 18'2°
 Mitja de les mínimes 6'4°
 Mitja de les mitjanes 12'466°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONDENTS AL MES D'ABRIL

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■

indrets i racons

Josep Bertran

Una rotllana no massa usual, ja que únicament hi participa una noia.

La plaça de la Fondandana va ser l'indret on es va celebrar la desena edició de la clausura del curs de sardanes "Saltem i Ballem". Infants ben remenuts amb noiets i noietes van demostrar el que havien après durant el curs. Malgrat el temps rúfol, tot va anar bé.

Per fer una rotllana no cal ser ni molts, ni gran.

Un veterà sardanista agramuntí imparteix el seu mestratge.

Els pares no van parar de fer fotos i filmar.

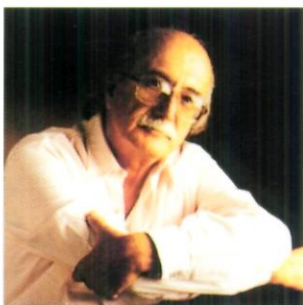
Músics i sardanistes agermanats per la dansa.

La cobla Riella va posar-hi la part musical de la Cloenda.

Els més menuts van fer la seva primera sessió aprofitant la trobada sardanista.

per Guillem Viladot
(Agramunt, 1922-1999)

Ultramemòries

Capítol XLI

La borrarxera

Va ser la primera embriaguesa, i no deuria ser pas total ja que recordo els detalls d'aquella situació. Va ser el resultat de les moltes copes de mançanilla que vam ingerir al bar d'oficials. Acabada la feina, que ocupava tot el matí a la caserna, la tornada a casa es feia amb un autobús militar. Aquell dia hi regnava molta eufòria etílica. Un capità m'ordenà que fes una arenga als passatgers. A mi no se'm va ocórrer res més que explicar la síntesi química de la càmfora. Tot just encetat el tema, s'organitzà una protesta molt sorollosa que m'obligà a canviar d'argument. Refeta la calma, vaig explicar algunes anècdotes de les noies que havia conegut, entretenint-me d'una manera especial en una que es deia Cèlia i que era filla d'un sergent. La Cèlia i jo acostumàvem a anar a passejar pels jardins de Montjuïc. Una tarda ens passà el temps volant i, sense adonar-nos-en, es féu fosc. Sense dir-nos-ho, vam admetre que ja no venia d'una mica més, i ens vam quedar asseguts sobre la gespa repenjats al tronc d'un arbre. Un guàrdia municipal ens descobrí i amb un crit m'ordenà que li mostrés la bragueta. En adonar-se que la tenia tancada, l'home s'enfurismà i em va detenir. La Cèlia no

em deixà ni un moment. En arribar al «cuartelillo», la noia exigí de telefonar al seu pare. Li preguntaren si sabia a què s'exposava i ella contestà que sí. I afegí que el seu pare era militar i que volia parlar amb ell. Com que s'expressava amb molta energia i convicció, la guàrdia urbana ens deixà en llibertat abans que les coses es compliquessin. Una altra noieta original va ser una que es deia Oriana que sempre volia anar al cinema. Cada cop que hi anàvem es posava a dormir tota l'estona que durava el film, estat que jo aprofitava per fer-li algun petonet. Es veu que els meus relats excitaren la fantasia d'un capità que es posà a explicar com un dia féu l'amor a una amiga a la plataforma d'un tramvia. L'ambient es caldejà i tothom va voler comentar les seves aventures amoroses. Un tinent confessà que havia fet l'amor amb la seva xicota a la cistella de la talaia del Tibidabo. Un altre oficial declarà que havia tingut la primera experiència amorosa en una «Golondrina» durant el trajecte de Colom fins a l'Escullera. Com que les històries cada vegada es glossaven amb més detalls i entusiasme, el conductor del vehicle frenà en sec davant els brolladors del Palau Reial. Baixà i s'hi capbussà. Mentre l'esperàvem, la gresca augmentà molt, i com que el xofer no tornava, un capità es féu càrrec del vehicle i

preguntà: «¿A dónde queréis ir?». Tres o quatre oficials esbojarrats van contestar alhora: «A casa la Emilia...». Ca l'Emília era una casa de barrets del carrer Conde de Asalto que tenia fama de ser freqüentada per l'estament militar. El capità conductor, però, féu una maniobra brusca, enfilà la direcció contrària i ens portà a la caserna Ultònia d'on havíem sortit. Amb la nostra arribada imprevista, el sentinella de guàrdia es posà a cridar com un foll: «¡A mi la guardiaaaa!» Van comparèixer el sergent i l'oficial de servei, i fins i tot el «capitán de cuartel». Ningú no sabia què fer davant una alteració tan esverada de l'ordre i de la seva monotonia. Al capità de servei no se li va ocórrer res més que telefonar al coronel, i aquest va respondre dient que tots quedàvem arrestats. Vam passar la nit a la caserna. L'endemà al matí, el coronel en persona ens sermonejà i ens envià a casa. Com que mentre durà l'arrest no ens era permès de telefonar, la meua família passà molta ànsia. La mare, en assabentar-se que havia passat tota una nit fora de casa, viatjà fins a Barcelona i m'obligà a confessar-me'n. El confessor, durant el sermonet previ a l'absolució, m'il·lustrà que la embriaguesa constitueix pecat perquè anul·la la voluntat de la persona, que resta a mercè de les passions.